SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 121, ЧИСЛО 13, П'ЯТНИЦЯ, 28 БЕРЕЗНЯ 2014 РОКУ | 1893 | Vol. 121, No. 13, FRIDAY, MARCH 28, 2014 | $1.00

Підписано Угоду про асоціяцію України з ЕС

БРЮСЕЛЬ. – 21 березня Україна та Европейський союз підписали політичну частину Угоди про асоціяцію. Підписи під примірниками документів поставили Прем'єр-міністер України Арсеній Яценюк, Голова Европейської Ради Герман ван Ромпей, Голова Европейської Комісії Жозе Мануель Барозу та керівники 28 країн Европейського союзу.

А. Яценюк та Г. ван Ромпей виступили з промовами.

Як відомо, Україна та ЕС плянували підписати Угоду про асоціяцію ще на зустрічі „Східнього партнерства" у Вільнюсі 29 листопада 2013 року. За тиждень до підписання уряд колишнього Президента Віктора Януковича раптом зупинив процес евроінтеґрації. Це спричинило масові акції протесту в Україні, які завершились поваленням режиму В. Януковича.

А. Яценюк підкреслив, що підписання політичної частини Угоди про асоціяцію є першим кроком до набуття Україною членства в Европейському союзі у недалекому майбутньому.

Розділи Угоди, які були підписані, складаються з: Преамбули, Статті 1, (Загальні принципи), Статті II (Політичний діялог і реформи, політична асоціяція, співпраця і зближення у зовнішній та безпековій політиках) та Статтті VII (Інституційні, загальні та заключні положення)

У Представництві ЕС заявили, що „підписання Угоди підкреслює рішучу підтримку для України у ці важкі часи з боку Европейського союзу. Глави держав і урядів ЕС також підтвердили свою рішучість підписати решту положень Угоди. Водночас незабаром ЕС тимчасово скасує митні збори на український експорт до Евросоюзу. Ці кроки є доказом взаємного прагнення ЕС і України до побудови тіснішої політичної асоціяції та економічної інтеґрації".

УНІАН

Прем'єр-міністер України Арсеній Яценюк (зліва) і Голова Европейської Ради Герман ван Ромпей. (Фото: Кабмін України)

„Україна переможе, бо з нами Бог і правда"

20 березня Верховна Рада голосами 274 народних депутатів ухвалила Декларацію „Про боротьбу за визволення України". Зокрема документ підтримали 76 депутатів від „Батьківщини", 42 позафракційних парламентарів, 31 член фракції партії УДАР, 32 члени депутатської групи „Суверенна европейська Україна", 32 депутати з групи „Економічний розвиток", 32 депутати від „Свободи" і 29 депутатів від Партії Реґіонів. Представники Комуністичної партії за Декларацію не голосували. Нижче вміщуємо текст цього документу.

18 березня 2014 року Президент Російської Федерації поставив підпис під так званим „Договором про входження Республіки Крим та міста Севастополя до Російської Федерації". У помпезній атмосфері Георгіївської залі Кремля з відвертим викликом усьому світові Росія зухвало порушила не тільки чинне законодавство суверенної України, але й фундаментальні норми міжнародного права, закріплені у Статуті ООН, Статуті Ради Европи, Заключному акті Наради з безпеки і співробітництва в Европі (НБСЄ) 1975 року та інших підсумкових документах НБСЄ (пізніша назва – Організація з безпеки і співробітництва в Европі – редакція „Свободи"), Угоді про створення Співдружности Незалежних Держав від 1991 року, Меморандумі про ґарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року між Україною, США, Росією та Великою Британією про неядерний статус України, Договорі про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією від 1997 року.

Уперше після завершення Другої світової війни загально визнані кордони Европи цинічно „перемальовує" країна, яка за багатосторонніми і двосторонніми договорами ґарантувала територіяльну цілісність України, недоторканність і непорушність її кордонів. Єдиним неприхованим мотивом Російської Федерації у здійсненні цього міжнародного злочину є горезвісна доктрина „прирostання руського світу".

Верховна Рада України звертає увагу урядів та парляментів світу, міжнародних організацій та світової громадськости, що український народ ніколи не визнає анексію невід'ємної частини своєї території – Автономної Республіки Крим, захопленої Росією з брутальним порушенням фундаментальних норм міжнародного права та загальновизнаних принципів співжиття держав.

Верховна Рада України звертається до всіх членів міжнародного співтовариства з наполегливим проханням утриматись від міжнародного визнання так званої „Республіки Крим" та анексії Криму і міста Севастополь до складу Росії у якості нових суб'єктів Федерації.

Від імені народу України Верховна Рада України заявляє, що Крим був, є та буде в складі України. Український народ ніколи і за жодних умов не припинить боротьбу за звільнення Криму від окупантів, якою б важкою і тривалою вона не була.

Україна переможе, бо з нами Бог і правда.

ТОЧКА ЗОРУ

Европейський союз і Україна

Брендан Сімс

Останнім часом почастішала критика, і то справедлива, на адресу Европейського союзу з приводу того, що він не досить робить для допомоги Україні супроти аґресії Володимира Путіна. Серед дієвих механізмов ЕС – набагато більше заходів, котрі ми повинні і могли б застосувати. В тому числі й візові обмеження, фінансові санкції щодо банківських рахунків і маєтків членів російського уряду, причетних до незаконного вторгнення на територію України і анексію Кримського півострова.

Нездатність, щонайменше, вжити весь арсенал економічного тиску буде справжньою акцією зради щодо України – країни, котра зреклася своєї ядерної зброї згідно з Будапештським Меморандумом 1994 року, а взамін дістала ґарантії від Великобританії, США і Росії (!) стосовно захисту своєї територіяльної цілісности.

В певному розумінні цей дискурс має протилежний бік. Цікавим в цих доленосних подіях є те, що Україна робить для ЕС.

Протягом десятиріч Европейський союз бореться з так званою „іміджевою проблемою". Не є таємницею, що, попри можливі докази зворотнього, для багатьох людей Европейський союз уявлявся як відірваний від життя бюрократичний орган з сумнівними демократичними повноваженнями.

„Европа" завжди асоціювалася з процесом „зверху-вниз" певних еліт, а не з популярними

(Закінчення на стор. 2)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Генеральне консульство інформує

НЮ-ЙОРК. – Генеральне консульство України в Ню-Йорку 19 березня започаткувало надсилання інформації щодо ситуації в Україні, зокрема в Криму, з метою її розповсюдження серед широких верств населення і доведення до громадськости правдивої інформації про Україну. У разі виникнення будь-яких питань щодо інформаційних матеріялів можна звертатися до консула Олени Брежнєвої (gcusn.brezhnieva@gmail.com). Докладна інформація є на сайті Міністерства закордонних справ України: http://mfa.gov.ua/en/about-mfa/abroad/embassies. (*Генеральне консульство України*)

Попрощалися з героєм

КИЇВ. – На майдані Незалежности 25 березня попрощалися з ще одним героєм „Небесної сотні" – Петром Гаджею, який постраждав у сутичках 18 лютого у центрі столиці. Загиблого разом з рідними і близькими вшановували воїни-афганці, бо він був учасником бойових дій в Афганістані. Після відспівування труну помістили на військову машину і провезли повз майдан Незалежности до Европейської площі під вигуки „Герої не вмирають!". П. Гаджа помер 23 березня від газових опіків бронхів і легень. Залишилася дружина, син-студент і старенька матір. За даними Міністерства охорони здоров'я, з 30 листопада до 20 березня в Україні загинули і померли 103 учасники протистоянь. *(Радіо „Свобода")*

Військо очолив Михайло Коваль

КИЇВ. – 25 березня Верховна Рада звільнила Ігоря Тенюха з посади виконуючого обов'язки Міністра оборони і призначили на його місце генерал-полковник Михайла Коваля, який до призначення був першим заступником голови Державної прикордонної служби. „Українські військові залишатимуть Крим зі зброєю і гордо піднятими прапорами", – заявив М. Коваль. Водночас він не уточнив дати переведення українського війська з Криму на материкову частину України. Передислокація передбачає виведення особового складу, озброєння, техніки, кораблів і матеріяльно-технічних засобів. Вартість військового майна, яке перебуває в Криму, оцінюється в 11.4 млрд. дол. Проте в Криму майже 80 відс. війська – місцеві мешканці, які не бажають залишати півострів. На кордонах з Україною і надалі перебуває майже 100-тисячний загін російської армії, готовий до вторгнення на територію України. *(Бі-Бі-Сі, Радіо „Свобода")*

Видають пашпорти Росії

СИМФЕРОПІЛЬ. – 24 березня російська влада активізувала розбудову в Криму місцевих владних структур відповідно до російського законодавства. Одночасно продовжено тиск на українських громадян – мешканців Криму щодо отримання ними російських пашпортів. 24 березня Президент Росії Володимир Путін доручив керівникам низки федеральних міністерств і відомств забезпечити створення в „Республіці Крим" та Севастополі органів виконавчої влади. Російські пашпорти у Криму отримали вже понад 2,500 осіб, прийнято понад 20 тис. заяв від жителів Криму на оформлення пашпорта. А тих, хто не бажає приймати громадянство Росії, змусять оформити посвідку на проживання. *(Генеральне консульство України в Ню-Йорку)*

Крим залишають його мешканці

СИМФЕРОПІЛЬ. – Кримові загрожує масовий від'їзд журналістів, активістів і татар. Проросійські сили захопили владу в Криму, а місцева „самооборона" посилила залякування кримських татар, почала палити вогнища біля татарських сіл вночі. Міжнародна правозахисна організація „Human Rights Watch" 25 березня заявила, що українських активістів Андрія Щекуна і Анатолія Ковальського, які в Криму організовували проукраїнські акції, затримали, допитували і били протягом 11 днів проросійські сили в Криму. Зниклими вважаються щонайменше шестеро українських військових, затриманих раніше. *(„Голос Америки")*

Европейський союз...

(Закінчення зі стор. 1)

рухами знизу. Подібна інтерпретація переважно належить людям, котрих звичайно відносять до „евроскептиків". На підтримку Евросоюзу не відбувалося масових зібрань у Західній і Центральній Европі.

І нині, вперше в історії, европейський народ засвідчив перед цією самою „Европою", що їх – сотні тисяч. Десятки людей загинули за право України вступити до ЕС або хоч би за таку перспективу. Чоловіки і жінки на Майдані своєю жертовністю створюють абсолютно новий зміст европейської інтеґрації, який буде предметом вивчення у підручниках ЕС в найближчі десятиріччя.

Українці принесуть в Европу не лише свої проблеми і борги, про що остерігають чимало коментаторів, – але й безціннний людський капітал. Вони стали першими людьми, готовими боротися і вмирати не тільки за свою незалежність, але й за право пов'язати свою долю з Европейським союзом.

Однак, криза в Україні – або, точніше сказати, В. Путін – зробив Европі ще важливіший подарунок. Він нагадав нам усім, нащо нам потрібен Европейський союз передусім: не лише в ім'я збереження миру між нами – він давно є фактом – але й для мобілізування континенту проти зовнішньої загрози.

Путінський режим в Росії з його антиліберальною внутрішньою політикою і зовнішньою політикою авантюризму становить очевидну ідеологічну і воєнну загрозу для Европи. Ми не бачили нічого подібного від часів кінця „холодної війни", хоч проєкт „Великої Сербії" в 1990-их роках був досить загрозливим, як на ті часи.

Більше того, вже є ознаки, що справа іде до все гіршого. Перші кримсько-татарські втікачі вже почали покидати Крим, остерігаючись за своє становище в цій новій ситуації. Заява екстремістських боснійських сербів і „добровольців" в Криму символізує жахливу перспективу „етнічної чистки". Є всі ознаки, що В. Путін збирається поширити свою контролю на схід України. а також в Одесі і її околицях, щоб відрізати Україну від Чорного моря. Насправді, ледве чи його вдовольнять навіть ці максимальні цілі. Він не заспокоїться, поки не унеможливить вихід бодай частини України на західню орбіту розвитку.

Тим не менше, як відомо кожному дослідникові державних утворень, будь-яка загроза водночас надає можливості.

Найуспішніші союзи минулого, як от Великобританії і США, виникли завдяки необхідності посилити внутрішню політику для протидії спільному ворогові.

В 1707 році Англія і Шотляндія об'єдналися у досконаліший союз, щоб протистояти абсолютизмові й імперським намірам короля Франції Людовика XIV.

У 1787-1788 роках нові американські штати об'єднались в єдиний союз, аби впорядкувати свої борги, запобігти розпадові своєї держави і дати відсіч аґресії Англії, Франції, Еспанії і берберським піратам.

Путінський режим надає Евросоюзові той самий інтеґраційний стрижень, тоді як поляки і прибалти дивляться на „Европу" з погляду все глибшої европейської військової і політичної інтеґрації для захисту об'єднання.

Чим більше Москва тиснутиме на східні кордони ЕС, тим більше це позначиться на його ядрі.

Чим більше В. Путін погрожує, тим більше ми будемо переконані в тому, що єдиним рішенням може бути „жорсткий" кордон – як це було під час „холодної війни" з Европейський союзом і НАТО, включаючи Україну, з одного боку, і Російською Федерацією – з другого.

Нездатність протистояти цій загрозі принесе в собі ще більші проблеми у найближчому майбутньому. Ми винні Україні не лише з моральних міркувань, як жертві, або з ідеологічних причин, як країні, що прагне стати членом ЕС – але й з огляду на причини політично-правові.

США і Великобританія однозначно зобов'язались захистити Україну в 1994 році від подій, котрі відбуваються сьогодні, а саме – від російського збройного вторгнення. Відмова від дотримання цієї обіцянки була б повторенням позиції Заходу щодо Боснії в 1990-их роках, коли західні країни залишили законний уряд напризволяще – після того, як країна перейшла через процедуру збройного ембарґо.

Подібне рішення кине тінь на всю систему взаємних ґарантій, котрі запевнюють безпеку східних кордонів Европейського союзу і його ядра.

Якщо не буде проведено обмежувальної лінії і вона не буде дотримуватися в Україні – то прибалтійські республіки, Білорусь і, можливо, Польща будуть наступними. Якщо Німеччина чи Великобританія блькують ефективні економічні заходи з егоїстичних причин, Західній і Центральній Европі доведеться заплатити ціну у вигляді ще більшого шантажування.

Якщо ми не відповімо рішуче і не приймемо прочитання історії ЕС, яке нам надав Майдан, – тоді наша европейська історія буде переписана в Кремлі.

Певна річ, нема нічого наперед визначеного в нашій реакції чи нашому тріюмфі. Европа не зможе автоматично перемогти – „просто тому, що вона Европа" – для цього їй треба буде дещо зробити. Наша історія сповнена неефективними політичними утвореннями, які проіґнорували це правило: від Священної Римської Імперії до Речі Посполитої.

Ми набули науку з поразки політики замирення 1930-их років: ми не можемо купити безпеку для себе, кидаючи жертви під автобус. Саме тому заснований мною „Проєкт за Демократичний Союз" підтримує прагнення народу України до тісніших зв'язків з ЕС і – ми сподіваємося – до членства і об'єднання в недалекому майбутньому.

Належить відзначити, що для цього новий уряд в Києві повинен поважати права меншин і дистанціюватися від крайньо правих, не забуваючи при цьому, що подібні групи відіграють набагато більшу ролю у багатьох країнах Західньої Европи.

Саме тому ми організаували зустріч в Палаті лордів британського парляменту для розвитку більш поінформованої і зичливішої дискусії про Україну. Ми запитуємо, що ЕС може зробити для України, і пропонуємо, що Україна може зробити для себе сама, щоб розв'язати проблемні моменти.

Але ми також маємо великі надії на те, що Україна може зробити для Европейського союзу.

Брендан Сімс – професор історії европейських взаємин Кембриджського університету, автор дослідження „Европа, боротьба за панування, від 1453 року до нашого часу" (Penguin Press, London, 2013).

(„Українська правда". Переклад з російської мови: редакція „Свободи".)

Збірка на військо України триває

В порозумінні з Посольством України в США Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК) переводить допомогову збірку на гуманітарні потреби українського війська та Національної ґвардії.

Пожертви можна скласти на рахунки ЗУАДК з позначкою „Військо" або „Національна ґвардія" в наступних кредитівках і їхніх філіях: Selfreliance Ukrainian American Federal Credit Union, Chicago; Selfreliance NY Federal Credit Union; SUMA (Yonkers) Federal Credit Union; Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union, Philadelphia; Ukrainian Selfreliance New England Federal Credit Union; MB Financial Bank, Chicago та Philadelphia; вислати через веб-сторінку: www.uuarc.org, або звичайною поштою на адресу: UUARC, 1206 Cottman Ave., Philadelphia, PA 19111.

Рахунки в кредитівках і банках для потерпілих і родин загиблих від подій на Майданах і триваючих подій є активними (потрібно зазначити „EU" або „Maidan").

ЗУАДК уже допоміг численним потерпілим і пораненим і передав по 1,000 дол. 66-ом родинам загиблих.

ЗУАДК

Донецькі студенти приїхали до Львова

Юля Гнатів

ЛЬВІВ. – Акція „Зі сходу на захід" розпочалася 21-23 березня у Львові, коли місто відвідали 100 студентів з Донецька. Впродовж 10 тижнів львівські студенти прийматимуть своїх колег з різних міст східньої України.

Студентська акція відбувається з ініціятиви львівського студентства та за підтримки міського голови Андрія Садового. До участи в ній уже зголосилися 1,500 молодих і активних людей. І це лише за два тижні.

Після гостей з Донецька Львів прийматиме студентів Запоріжжя, Харкова, Дніпропетровська, Маріюполя, Луганська, Кривого Рогу і Криму.

Програма відвідин включатиме екскурсії містом, знайомство з студентським середовищем та зустріч з міським головою. Основна мета – долати стереотипи і упередження, які зараз ділять Україну.

На ініціятиву студентів охоче відгукнулися львівські підприємці. Двері для гостей відкрили понад 10 готелів, сніданками пригощатимуть „Galicia", „Просто добрий хліб". Акцію підтримує Український Католицький Університет.

Вшанували пам'ять Романа Шухевича

Марта Осадца

ЛЬВІВ. – 5 березня у Білогорщі, під Львовом, вшанували пам'ять Головнокомандувача УПА Романа Шухевича. Урочистий захід відбувся з нагоди 64-их роковин від дня загибелі генерала. Участь в урочистості взяли депутати обласної ради, син Романа Шухевича Герой України Юрій Шухевич, представники ветеранських, козацьких та молодіжних організацій та чисельно зібрана громада.

Під час вшанування відбулося покладання квітів до пам'ятника Р. Шухевичеві від обласної та міської влади і представників громадськости.

Потім була відслужена Панахида, відбулося громадське віче.

Юрій Шухевич, син генерала Романа Шухевича, у Білогорщі. (Фото: Павло Паламарчук)

В Одесі назріває заколот

Сергій Горицвіт

ОДЕСА. – Усім відомо, що наміри Володимира Путіна щодо України не обмежуються лише Кримом. Активісти Евромайдану очікують вторгнення російського війська і до Одеси.

У своєму публічному зверненні до керівників держави активістка одеського Евромайдану Олена Балаба розповіла: „Одеса залишається єдиним містом в Україні, де офіційно існує Антимайдан. Він стоїть наметовим містечком на Куликовому полі, димить багаттями. Іде відкрите приготування кримського сценарію, коли слідом за „референдумом", якого домагаються антимайданівці, Одесу окупують „зелені чоловічки".

Представниками об'єднання „Стоп, Майдан" проводять акції під гаслом: „Одеса – російське місто". Під час сутичок з майданівцями вже було поранено кілька осіб, постраждали і журналісти. Для боротьби з „націоналістичними радикалами з західньої України" сепаратисти утворили свої так звані „народні дружини".

На вічу одеських сепаратистів. (Фото: Сергій Горицвіт)

Правоохоронці арештували провідника сепаратистів Антона Давидченка, в одного з його прихильників при обшуку було вилучено чималий арсенал зброї. Але Антимайдан усе ще діє, збираючись під російськими прапорами і під охороною „народних дружин".

У Львові понад 5,000 співали гимн України

Марта Осадца

ЛЬВІВ. – 11 березня у місті урочисто відзначили 149-ту річницю публічного виконання гимну „Ще не вмерла Україна". На площі Ринок мешканці міста виконали повну версію державного гимну на честь „Небесної сотні". У співі взяли участь понад 5,000 осіб.

Сурмачі сповістили про початок дійства – і площа почала співати. Перші акорди заспівав Заслужений артист України, соліст оперного театру Олег Лихач. Поклавши руку на серце, учасники акції співали слова, написані у далекому 1862 році українським етнографом та поетом Павлом Чубинським.

Декілька радіостанцій транслювали цю акцію наживо. Під час спільного виконання гимну студенти з синьо-жовтих аркушів виклали тризуб України.

Студенти принесли також найбільший у Львові прапор завдовжки 20 метрів та розгорнули його на площі.

Тризуб і прапор на головній площі Львова.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Російські провокації тривають

КИЇВ. – У Державній прикордонній службі 25 березня повідомили, що російські військові щодня здійснюють провокації на українському кордоні, продовжують нагромадження техніки й особового складу, здійснюють несанкціоновані лети над українською територією авіяційної техніки, використовуючи вертолети й безпілотники, пересувають військову техніку до українського кордону, а потім повертають її на попереднє місце. В Криму викрадено певну кількість бланків українських пашпортів і російські диверсанти можуть використовувати їх для проникнення на материкову частину України. Від 4 березня у рамках операції „Кордон" в Україну не пропущено 8,200 осіб, виявлено 63 особи, причетні до екстремістської діяльности. *(„Українська правда")*

Вбито керівника „Правого сектора"

РІВНЕ. – При затриманні озброєної групи в ніч з 24 на 25 березня був смертельно поранений керівник руху „Правий сектор" Олександер Музичко („Сашко Білий"), який вчинив збройний опір та поранив одного з працівників міліції. 12 березня О. Музичка було оголошено в розшук. Він переховувався, їздив з озброєною охороною, продовжував займатися протиправною діяльністю. Бійці спецпідрозділу „Сокіл" затримали охоронців О. Музичка. Сам він намагався втекти, відкривши вогонь по працівниках міліції. О. Музичко став відомим після появи з автоматом у приміщенні рівненської обласної адміністрації. 22 березня він зі зброєю розігнав молодіжний концерт у Рівному. В Україні О. Музичка кілька разів притягали до кримінальної відповідальности за вимагання, розбій та хуліганство. „Олександер Музичко застрелився, – повідомив 25 березня Перший заступник міністра внутрішніх справ Володимир Євдокимов. Останні постріли зробив сам О. Музичко, коли три співробітники міліції вже повалили його на землю і намагалися відібрати в нього пістолет та одягти на нього наручники". *(„Українська правда", Бі-Бі-Сі)*

Українська фльота вже не існує

СЕВАСТОПІЛЬ. – Газета „День" час від 20 до 22 березня назвала днями „трагедії і ганьби" фльоти та закликала розслідувати „здачу" кораблів російським силам. Міністерство оборони мало дати чіткі накази щодо потоплення своїх кораблів у разі неспроможности чинити опір. Оголошеній владою передислокації на материкову Україну підлягає менше половини кримських вояків – решта пішла служити „іншому Отечеству", пише „Україна молода". Штурм великого десантного корабля „Костянтин Ольшанський" стався 24 березня. Залога робила барикади на борту, а зброю не застосовувала, аби уникнути жертв. Перед початком штурму команда встигла зіпсувати машину та електроніку судна. Під час штурму корабля на березі українці з прапором намагалися підтримати команду. Перед штурмом велика частина команди зійшла на берег, на кораблі залишилися 20 мужніх патріотів. 21 березня тральщик „Черкаси" двічі намагався вирватися з заблокованої росіянами бухти Донузлав. Українські моряки майже вийшли з бухти, але російський корабель зіштовхнув їх на мілину. *(„Українська правда", УНІАН, Бі-Бі-Сі)*

Газ подорожчає у травні

КИЇВ. – Очікуване підвищення комунальних тарифів на газ станеться з 1 травня. Ціни підвищаться на 55-70 відс. Це подорожчання не буде останнім – в 2015 році ціна газу та опалення для населення зросте на 40 відс., а в 2016-2017 роках – ще на 20 відс. У підсумку нові тарифи дозволять зробити „Нафтогаз" бездефіцитним вже в 2018 році. Щодо часу введення нових тарифів, травень був обраний невипадково, адже завершується сезон опалення, і українці не одразу відчують зріст витрат. *(Газета „Сєгодня").*

АМЕРИКА І СВІТ

США не визнають анексії Криму

ГАҐА. – 25 березня Президент США Барак Обама, виступаючи в голяндській столиці на прес-конференції після зустрічі з питань безпеки, висловив занепокоєння з приводу зазіхань Росії на території України. Він також заявив, що анексія Криму Росією неприйнятна. „Ми не визнаємо те, що відбулося в Криму“, – сказав Б. Обама і запевнив, що санкції проти Росії можуть поглибитися в енерґетичних і торговельних секторах. Президент США назвав Росію „реґіональною великодержавою“, підкресливши, що ця країна загрожує деяким своїм сусідам „з приводу своєї слабкости, а не сили“. Б. Обама також заявив, що всі країни НАТО мають ґарантії, що вони будуть, як і раніше, захищені, відповідно до вимог договору про взаємну безпеку. *(„Голос Америки“)*

Багато залежить від „Великої сімки“

ВАШІНҐТОН. – Колишній Державний секретар США Маделен Олбрайт та Посол США на Балканах в Адміністрації Біла Клінтона Джим О’Браєн у спільній статті в газеті „Вашінґтон Пост“ 22 березня висловили певність, що провідники держав „Великої сімки“ під час зустрічі в Гаазі повинні виробити чітку стратегію відповіді на аґресію Москви проти України та розробити плян тривалої економічної співпраці з Україною. На їхню думку, стратегія Заходу повинна складатися з трьох основних пунктів. Перше: статус української території, захопленої Росією, повинен залишатися спірним в очах міжнародної спільноти. Захід не повинен надавати допомоги Криму і не має визнавати його владу. Друге: США та їхні союзники повинні говорити російським керівникам та народові, що Росія зможе повернутися у міжнародні кола, якщо вирішить стати відповідальним учасником міжнародного порядку. Третє: „Велика сімка“ спільно з Европейським союзом повинна розробити чітку стратегію взаємин з країнами, які межують з Росією. Україні потрібно надати макроекономічну підтримку та створити тривалі соціяльні та економічні зв’язки між Україною та Заходом. *(„Голос Америки“)*

Вілям Гейґ про залякування Москви

ЛОНДОН. – Міністер закордонних справ Великобританії Вілям Гейґ у недільному виданні „Сандей Телеґраф“ заявив, що Росії може загрожувати довготривала „ізоляція і стаґнація" через анексію Криму і закликав країни Европейського союзу не боятися залякувань з боку Москви. В. Гейґ зазначив, що Захід сьогодні повинен застосувати новий режим взаємин з Росією, який передбачатиме виключення Росії з деяких міжнародних організацій та зниження її впливу в Европі. Міністер звинуватив Росію у тактиці залякування, яка властива „зовсім іншій епосі". При цьому він зазначив, що Британія і її европейські партнери не мають наміру піддаватися страхові, оскільки мова йде про серйозну загрозу для европейської безпеки з початку XXI ст. *(„Голос Америки“)*

Чехія посилить свою оборону

ПРАГА. – Депутат від партії християнських демократів Іван Ґабал заявив на засіданні Нижньої палати парляменту Чехії 20 березня, що у зв’язку з російською анексією Криму та різким погіршенням політичної ситуації в Европі необхідно збільшити витрати на оборону. Бюджет Міністерства оборони Чехії на цей рік становить 42 млрд. крон, що відповідає 1.08 відс. Внутрішнього валового продукту країни. На думку депутата, в 2015 році треба збільшити військовий бюджет до 1.3 відс. ВВП, а до 2017 року – до 2 відс. ВВП країни. Партія християнських демократів входить до складу владної коаліції. Провідник опозиції та екс-міністер фінансів Мірослав Калоусек висловився за цю ідею. Він зазначив, що водночас з пропозицією підвищити військовий бюджет треба запропонувати, на чому можна заощадити гроші для міністерства оборони. *(Радіо „Свобода“)*

СКУ закликав ООН вжити санкцій щодо Росії

ТОРОНТО. – 19 березня президент Світового Конґресу Українців (СКУ) Євген Чолій надіслав листа Генеральному секретареві ООН Бан Кі-Муну та президентові Генеральної асамблеї ООН Джонові В. Ешові з закликом призупинити членські права і привілеї Росії в ООН та спрямувати миротворчі сили в Україну, щоб захистити її від подальшого вторгнення російських військ.

Президент СКУ звернув увагу провідників ООН на грубе порушення миру в реґіоні, так і на загрозу безпеці і стабільності у всьому світі. Є. Чолій закликав ООН терміново вжити суворих санкцій проти Росії за її обурливе порушення міжнародного миру та безпеки.

СКУ

Відбувся концерт на підтримку майданівців

Леся Івасюк

Кореспондент австрійської газети „Kurier“ Штефан Шохер (праворуч).

ВІДЕНЬ, Австрія. – 15 березня у місті був проведений благодійний концерт на підтримку жертв насильства на Майдані. Концерт організували представники України Леся Івасюк, Анна Крачковська, Сергій Каук, Нестор Чорновус, Марія Клименко та Мартін Райзенбіхлер з Австрії.

Концерт відбувся у музичному сальоні ім. Андрія Разумовського і складався з трьох частин: презентації про події на Майдані австрійського журналіста щоденної газети „Kurier“ Штефана Шохера, який був на барикадах і писав про них, та двох музичних частин – інструментальної і вокальної.

Серед гостей були українці, французи, грузини та австрійці. В числі почесних гостей були два українські герої, котрі постраждали під час кривавих подій на Майдані. Завдяки старанням громадської організації українців у Відні „Демократична Україна“ вони отримали можливість лікуватися в Австрії.

Особливої атмосфери додало своєю участю тріо „Immersio“: Маріям Вардзелашвілі (піяністка з Грузії), Анна-Марія Нємец (віолончелістка з Польщі) та Віра Жук (скрипалька з України). Вони виступали в тріо і сольо, виконуючи твори Йогана Брамса, Моріса Равеля, Астора П’яцоли та Ізаї. Піяніст Дмитро Клименко завершив другу частину вечора витонченим виконанням твору Клода Дебюсі. В третій частині сопрано Тетяна Дию заворожила публіку артистичним виконанням пісень „Ой, де ти підеш“ та „Плавай, плавай, лебедонько“ (супровід – Дмитро Клименко).

„Мелодією“ Мирослава Скорика та піснею „Ой, три шляхи широкії“ концерт завершила особлива гостя – всесвітньо відома оперна співачка Вікторія Лук’янець (супровід Дмитра Клименка), яка щойно повернулася з гастролей в Україні і вже ближчими днями їде в Японію до своїх численних пошановувачів.

Гроші, зібрані на концерті у Відні, були переказані з допомогою газети „Вікна“ (головний редактор Оксана Гузинець-Мудрик) на рахунок в Калуші, відкритий для лікування 12 хлопців з цього міста, які були поранені на Майдані і зараз лікуються в межах України.

Пікетували російську компанію „Лукойл“

ВОТЕРФЛІТ, Ню-Йорк. – 15 березня 40 осіб, які співчувають Україні, вийшли з синьо-жовтим прапором і гаслами протесту проти аґресії Росії до заправної станції російської компанії „Лукойл“. Вони тримали гасла „Стоп, Росія“, „Не купуйте бензину „Лукойла“ та інші.

Організували протест Роман Карпішка – правник на пенсії, який вже 20 разів відвідав Україну, був шість разів спостерігачем на виборах, а також лікар Андрій Баран, голова місцевого відділу Українського Конґресового Комітету Америки.

Президент Українського Американського культурного центру Джон Уруський сказав газеті „Times Union“, що цей протест має стати сиґналом для Володимира Путіна, котрий має залишити Україну у спокої.

Заправник бензини Ірфан Джілані сказав: „Вони хочуть миру, я їх розумію та підтримую“.

Протестанти обрали саме цю бензостанцію з чотрьох таких у реґіоні, тому що поблизу живе найбільше українців.

Пікетування бензостанції компанії „Лукойл“ у Вотерфліті, Ню-Йорк.

ГОЛОВНА ТЕМА ДНЯ

Віче напіврадости і напівтривоги

Петро Часто

Минулої неділі, 23 березня, народне віче на Майдані Незалежности в Києві знову заговорило голосом усієї України – голосом радости від повалення злочинного режиму, від розпочатого оновлення країни, її виразного переорієнтування на найвищі цінності людської цивілізації – демократію, народовладдя, соціяльну справедливість, свободу слова і зібрань, рівність кожного громадянина перед законом.

Водночас атмосферу цього віча проймала велика тривога, спричинена російським збройним вторгненням у Крим і тим, що цього вторгнення не зміг зупинити світ, зокрема США і Велика Британія, котрі в 1994 році в Будапешті спеціяльним Меморандумом надали Україні ґарантії безпеки і територіяльної цілісности – взамін за її відмову від ядерної зброї. Якщо не рахувати запроваджені Заходом санкції, котрі для вже дуже близької до фашизму влади Володимира Путіна такі „страшні“, як торішній сніг, то Україна залишилася зі своїм смертельним ворогом наодинці. І тому, швидше за все, її чекають ще більші випробування, ніж те, що сталося в Криму.

Чи правильно діяла нова влада України в умовах російської аґресії в Криму? Чи, може, мали принаймні якусь рацію ті люди, котрі прийшли на віче з гаслами: „Турчинова – геть!“, „Крим віддала влада, а не народ!“? Вже найближчим часом відповідь на це дасть сам розвиток подій – у тому випадку, якщо Росія не обмежиться загарбанням Криму. Бо того ж дня, 23 березня, в Харкові, Донецьку та Луганську відбувалися мітинґи проросійських сил, які тепер готують кримський сценарій для сходу і півдня України. За останні три тижні Служба безпеки України заарештувала дев’ять чільних провокаторів сепаратистського руху, а також декількох російських шпигунів і диверсантів.

Поряд зі збройними диверсіями проти України, Москва вже не може спинитися в безсоромному ошукуванні світу. Саме в день віча представник Росії в Евросоюзі Володимир Чижов нагло збрехав, нібито Росія не мала жодних попередніх плянів анексії Криму – мовляв, до цього її змусила „неправильна політика Києва“. Ні, мала. Ось свідчення директора Інституту Росії Василя Лаптійчука з серпня 2008 року: „У російському Генштабі вже є детальні карти всіх військових об’єктів в Україні, котрі підлягають знищенню в перші ж години конфлікту, є пляни окупації реґіонів та блькування і знищення українських військових частин. Є можливість перекрити наш етер і заповнити його російським мовленням. На наших очах відгодовуються штатні і позаштатні зрадники з числа громадян України. У Кремлі вже готові зразки відповідних заяв „про захист російських громадян“ для Заходу…“. Отже, все діється за заздалегідь складненим пляном нового поневолення України.

Виступаючи на вічі, Секретар Національної ради безпеки і оборони, колишній комендант Евромайдану Андрій Парубій повідомив, що найближчими днями російська аґентура має завдання захопити будівлі державних адміністрацій у восьми областях України, і закликав українське суспільство до максимальної пильности і максимальної єдности як надійної запоруки перемоги у боротьбі з ворогом.

Виконуючий обов’язки Міністра закордонних справ Андрій Дещиця підкреслив, що підписана політична частина Угоди про асоціяцію України з Европейським союзом – це досягнення Евромайдану, над яким, поряд з синьо-жовтими, майоріли прапори Евросоюзу. Він також запевнив, що Захід буде вживати дедалі жорсткіші санкції щодо російського керівництва. На це запевнення віче відповіло тишею – і вона, мабуть, скаже світові більше, ніж слова…

По-революційному гарячим був виступ популярного ведучого впродовж усіх трьох місяців на сцені Майдану, тепер Міністра культури Євгена Нищука. Як і колись, він закликав Майдан бути над партійними різницями і партійними кандидатами, Майдан – це загальнонаціональні інтереси, загальноукраїнське оновлення. „Росія перетворює Крим, сонячний український півострів, у військовий табір. Ми ніколи з цим не змиримося“, – сказав Є. Нищук.

Не приховував тривоги у своєму зверненні до віча відомий український дипломат Володимир Василенко. „Крим не був остаточною ціллю Путіна, – сказав він. – Цією ціллю є знищення незалежної Української держави. Ми вистоїмо, коли не розгубимося, не розійдемося в розумінні цієї загрози. Ми можемо по-різному оцінювати діяльність нової влади, але не маємо морального права не підтримати її, зокрема в оборонних кроках, в посиленні боєздатности Української армії, створенні Національної ґвардії. Разом з тим народ чекає від влади більшої політичної волі, чекає чіткого усвідомлення, що попри важливість зовнішньої допомоги, свобода і незалежність України передусім залежить від нас самих. Ми вимагаємо від влади рішучости у невтралізації ворожої аґентури на нашій землі, вимагаємо відсічі російській брехливій навалі на наш інформаційний простір. Ми повинні прийти до виборів 25 травня високосвідомою громадою, але це передбачає обов’язкову люстрацію всього чиновницького і партійно-політичного середовища. Заради цього Майдан не сміє розходитися“.

Цю думку підтримав відомий активіст Майдану, історик українського визвольного руху Володимир В’ятрович. Зокрема він висловив певність, що так само, як Майдан переміг внутрішнього ворога, тобто антинародний режим „реґіоналів“, так само Україна з цим незборимим майданівським духом правди і свободи переможе ворога зовнішнього, російський імперіялізм.

Віче підтримало В. В’ятровича скандуванням „Люстрація! Люстрація!“, коли він заторкнув цю одну з найболючіших українських тем. Зі свіжих пресових повідомлень знаємо, як цими днями міліція під час обшуку в помешканнях колишнього Міністра енерґетики Едуарда Савицького виявила 42 кілограми золота, майже 5 млн. дол. готівкою, мішечок з діямантами й інші дуже дорогі предмети...

В. В’ятрович заторкнув ще одне дуже пекуче питання – збройної оборони України. На його думку, не потрібно створювати паралельні збройні сили самооборони, а треба подбати про бойову здатність тієї армії, яка вже є. На цю нібито логічну пораду віче знову промовчало. Бо це та велика проблема, котру створив попередній уряд, але котру заповільно розв’язує нова влада. Коли ж вона в такій доленосній сфері втрачає час і можливості, то чи ж дивно, що в суспільстві виникають сумніви у намірах влади, а відтак і бажання запевнити безпеку народними, позавладними силами?

Все ж за В. В’ятровичем варто визнати рацію в тому, що українці повинні, нарешті, виказати здатність не лише повалювати владу, не лише контролювати її, але й підтримувати і поважати.

Серед промовців, котрі викликали найживішу прихильність віча, була активістка Ганна Гопко. Дуже скромно, просто, без зайвого патосу доповіла вона про діяльність громадських груп і центрів, утворених з професіоналів-добровольців, які спільними зусиллями випрацювали і пропонують Верховній Раді на порядок денний наступного сесійного тижня „Реанімаційний пакет реформ“ – зокрема про вільний доступ громадян до публічної інформації, законопроєкти про реєстрування нерухомости, про новий порядок суддівського самоврядування тощо.

„Слава усім, хто далі приходить на цей Майдан! Він буде діяти аж до повної перемоги нашого народу над злим спадком режиму! – так почав свій виступ Юрій Луценко – Ми вистояли під кулями, то вистоїмо і під московською брехнею“. Він також закликав присутніх відмовитися від неконструктивної, інерційної критики на адресу нової влади, бо Україна перебуває у стані війни, а це не час, аби дестабілізувати керівництво держави.

Ю. Луценко висловив віру, що Майдан, заснувавши владу, яка не буде ні красти, ні брехати, повинен стати будівничим такої квітучої і привабливої для всього світу України, до якої Крим неминуче схоче повернутися. Щоб це здійснилося, Майдан мусить сказати владі: „Ми тебе найняли і тут, з цієї сцени, ти повинна періодично звітувати перед народом“. Ю. Луценко засудив урядові призначення за партійними квотами, назвавши це безглуздям і „старими політичними іграшками“.

Глибокі і справедливі думки містив також виступ ще одного авторитета Майдану – лікаря-професора Ольги Богомолець, зокрема й цю: „Контроля Майдану за владою є нашим

(Закінчення на стор. 9)

АМЕРИКА І СВІТ

Сенатор М. Рубіо закликає до рішучости

ВАШІНҐТОН. – Сенатор від штату Фльорида Марко Рубіо, якого багато хто вважає потенційним кандидатом на пост президента США від Республіканської партії, 20 березня у газеті „Вашінґтон Пост“ закликав до дипломатичної ізоляції Росії у зв’язку з кризою в Україні і захопленням Криму Москвою. „Замість того, щоб скасовувати одну зустріч чи технічні переговори, Росію слід негайно виключити з усіх міжнародних форумів, які не мають істотного значення для вреґулювання даної кризи, включно з „Великою вісімкою“. Рада „Росія-НАТО“ має бути розпущена. Від співпраці з Росією з ґльобальних стратегічних проблем слід відмовитися, поки мешканці Криму не отримають можливість вільно і справедливо визначити свою долю без зовнішнього тиску. Простіше кажучи, Росію більше не слід розглядати як відповідального партнера у вирішенні будь-яких суттєвих міжнародних проблем“, – підкреслив сенатор М. Рубіо. Він також називав „безсоромною діяльністю“ надання союзниками НАТО зброї Москві, коли вона порушує суверенітет України. *(„Голос Америки“)*

Дипломатія з Сирією вже зайва

ВАШІНҐТОН. –– 18 березня Державний департамент звернувся до Сирії з вимогою негайно припинити діяльність сирійських дипломатичних представництв на території США. Також припинено діяльність почесних консульств Сирії у штатах Мишиґен і Тексас. *(Еспресо TV)*

Німеччина спростувала заяву Москви

БЕРЛІН. – Уряд Німеччини 22 березня категорично спростував твердження російського Міністерства закордонних справ про те, що Організація з безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЕ), надсилаючи місію своїх спостерігачів в Україну, нібито визнала відділення Криму від цієї країни. „ОБСЕ ні в якому разі не ставить під сумнів територіяльну цілісність України“, – підкреслюється в заяві уряду Німеччини. В Україну вже вирушила перша група експертів місії, до складу якої входять 40 осіб. Спочатку в місії візьмуть участь близько 100 спостерігачів, згодом їх кількість може бути збільшена до 500 осіб. *(„Голос Америки“)*

Будапешт-1994 з погляду О. Лукашенка

МІНСЬК. – Президент Білорусі Олександер Лукашенко у розмові з журналістами 22 березня прокоментував Будапештський меморандум 1994 року про ґарантії ядерної безпеки у такий спосіб: „Цей ганебний документ мені довелося підписувати у присутності Прем’єр-міністра Великобританії, Біла Клінтона і Бориса Єльцина, коли у нас „дуже свідомі діячі“ віддали без жодних попередніх умов, безкоштовно всю ядерну зброю, найсучаснішу. Тоді ми, Україна і Казахстан це зробили. А три держави – Росія, США і Великобританія – ґарантували нам економічну безпеку, політичну, територіяльну цілісність та інше. А тепер деякі держави відмовляються бути ґарантами, у результаті Україна заявила, що виходить з цієї угоди“ [це неправдива інформація – редакція]. *(„Голос Америки“)*

Москві ще й Аляски бракує

ВАШІНҐТОН. – 21 березня на веб-сайті Білого Дому з’явився текст петиції про приєднання Аляски до Росії. Вже за два дні, 23 березня петиція зібрала близько 8,000 підписів. Для того, щоб американська влада офіційно дала відповідь, необхідно до 20 квітня зібрати ще 92,500 підписів. Петицію створив анонімний мешканець міста Анкоредж в Алясці. „Голосуйте за від’єднання Аляски від США в та приєднання її до Росії“, – йдеться в петиції. У тексті сказано, що „групи російських сибіряків в давнину перетнули нинішню Беринґову протоку і почали селитися на арктичному узбережжі та Алеутському архіпелазі“. Також згадуються енциклопедичні дані про те, що першими европейцями, що відвідали Аляску 21 серпня 1732 року, були члени команди корабля „Св. Гавриїл“ під керівництвом геодезиста Михайла Гвоздєва і підштурмана Івана Федорова. *(„День“)*

Україна і ми

Усі ми, українці й українки поза рідною землею, живемо Україною, навіть коли про це не говоримо вголос. Вона постійно присутня в наших розумах і серцях. Радіємо з кожного поступу її державної незалежности, тяжко журимося, коли цей поступ виявляється черговою ілюзією і над долею рідного народу знову збирається чорна хмара. І тоді ми знову запитуємо себе: як нам бути, що чинити, аби, вже вкотре в нашій історії, не перемогло зло? Чого від нас чекає Україна і всі ті небайдужі до її майбутнього проминулі покоління, що дивляться на нас, просто в наші душі, з Божих небес?

Давніше, ще до відновленнння незалежности, коли між діяспорою і совєтською тюрмою народів стояла непроникна „залізна завіса", ми, національно свідомі українці світу, зберігали нашу духовну єдність і нашу вірність Україні з такою думкою: „Україна обійдеться без кожного з нас, але жоден з нас не може обійтися без України". Це правило здавалося істинним ще й у перші роки незалежности, коли була велика надія на швидке і вже незворотне відродження прабатьківського краю. Проте сьогоднішні обставини – кожен наш читач добре знає, що ми тут маємо на увазі – змушують нас усіх думати в цей спосіб: „Як кожен з нас не може обійтися без України, так і Україна не може обійтися без кожного з нас".

Нехай же кожного члена нашої світової громади-родини збудить до боротьби за Україну цей невеличкий епізод з американського життя, що стався цими днями: старший віком афро-американець Ентоні Дарбі розшукав місцевих українців і передав через них 100 дол. на нагальні потреби Українського війська. Бо він знає, що Україна смертельно загрожена і що тепер найголовніше – зібрати всі сили, зокрема фінансові, задля її оборони.

Брати і сестри українці! Це не перебільшення – Україна смертельно загрожена! Тому негайно діймо за прикладом цього справедливого серцем афро-американця! Зрадницький режим „реґіоналів" за три роки при владі звів нанівець, згідно з далекосяжним наміром Москви, українську армію, службу безпеки, внутріші війська. У висліді нині Україна має лише 6,000 боєздатних вояків. Кремль плянував загарбати Україну легенько, голими руками, але дорогу йому перепинив революційний Майдан Незалежности. Й тоді імперська Москва пішла на Україну війною. Крим – це тільки перший її загарбницький крок.

Щоб наступний крок виявився для московських загарбників згубним, допоможімо Україні зібрати якнайбільшу суму на її військо. Люди в Україні з гідною подиву жертовністю роблять це, навіть найбідніші. Дідусі і бабусі віддають свою мізерну пенсію... Тим часом кожен з нас може легко обмежити власний бюджет на пару долярів.

Пожертви гуманітарні потреби можна складати на рахунки ЗУАДК в українських кредитівках (з позначкою „Військо" або „Національна ґвардія"), через електронну пошту (www.uuarc.org) або поштою: 1206 Cottman Ave., Philadelphia, PA, 19111.

Тримаймося разом і будьмо в цей тяжкий час нашої історії з Україною і волелюбним українським народом!

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році — Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич
Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by
the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800 **E-mail:** svoboda@svoboda-news.com
Fax (973) 644-9510 **Website**: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: $90.00 на рік, $50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – $80.00 на рік, $45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – $40.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"	
Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 **Fax** (973) 644-9510 **E-mail** adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 **E-mail** subscription@svoboda-news.com

ІСТОРІЯ

Тарас Шевченко у філателії

Олександер Караневич

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – Портрети Тараса Шевченка, його художні роботи, пам'ятники та установи, названі його ім'ям, можна зустріти на марках і конвертах не тільки України, але й інших країн.

Цікава історія блоку з портретом Т. Шевченка, який присвячений відкриттю пам'ятника Кобзареві в Арґентині. Мирослав Самоверський, автор проєкту, який проживав у Арґентині, готував таку марку і блок до 100-річчя від дня смерти поета та до 150-річчя від дня народження його. Але влада ніяк не давала згоди на випуск через політичну обстановку у світі. Тому автор видав його в Парагваї. Український поет з'явився на блоці до 110-річчя з дня смерті та до відкриття пам'ятника Т. Шевченкові у Буенос-Айресі.

Перша марка з зображенням Т. Шевченка була надрукована у 1904 році, коли Україна ще не була незалежною державою. Патріоти випустили в 1904 році серію непоштових марок з портретом Т. Шевченка.

З'явився портрет Т. Шевченка та малюнок його родинної хати на марках 1920 року, які були замовлені урядом Української Народної Республіки, але вони не встигли увійти в обіг.

У 1923 році в Українській РСР вийшла серія марок на допомогу голодуючим, на одній з яких був портрет Т. Шевченка. У 1939 році вийшла серія марок до 125-річчя з дня народження Кобзаря, і надалі, до розпаду комуністичної системи, в СРСР було випущено ряд марок, художніх листівок, маркованих конвертів, присвячених Т. Шевченкові, а також установам з його іменем і пам'ятникам в різних містах.

А в цей час українці вільного світу та ОУН відкрили відділ пропаґанди через філателію – „Підпільна пошта України".

Були випущені марки-наліпки з портретом Кобзаря до ювілейних дат Т. Шевченка. Є одна марка, яка залишилася серед недержавних випусків, про яку потрібно згадати. Це марка з портретом Т. Шевченка, за яку боролися, щоб надати їй статус офіційної марки США. У 1961 році марка плянувалася для обігу в США в серії „Борці за свободу". Ініціятором цієї ідеї був відомий художник Юліян Волянюк. Уряд країни не погоджувався на такий крок. Вже після смерти Ю. Волянюка Український музей-архів у Клівленді видав цю марку до 115-ої річниці з дня смерти Т. Шевченка.

Невтомним працівником, художником у цій площині був графік і друкар Любомир Рихтицький. Впродовж усіх років діяльности підпільної пошти України він був її промотором. Зі смертю Л. Рихтицького припинила свою діяльність і підпільна пошта. Мініатюрки з зображенням Т. Шевченка не свідчили про оплату поштових послуг, але наклеєні на відіслані конверти, поруч з офіційними марками країни відправника, були свідченням того, що „Ще не вмерла Україна".

Повну інформацію про марки, присвячені Т. Шевченкові, подано в каталозі-довіднику „Тарас Шевченко у філателії", до якого увійшли всі поштові марки державних і недержавних випусків, художні марковані і немарковані конверти, конверти української діяспори, художні марковані поштові картки, спеціяльні поштові штемпелі, пов'язані з іменем Т. Шевченка від 1939 року до 2013, а також статті відомих колекціонерів та науковців, присвячені Т. Шевченкові та колекціонуванню. Справжня знахідка для колекціонера та шанувальника творчості та життєвого шляху Т. Шевченка. Автор Олександер Караневич. Електронна адреса: akindwizard@ukr.net.

Тарас Шевченко на марках випущених в різних країнах.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Полягли у бою з московськими загарбниками

Досліджуючи часописи „Свобода“ і „Визвольний шлях“ за останні 10 років, юні краєзнавці наштовхнулися на невідому до цього на наших теренах інформацію старшини визвольної боротьби Бориса Монкевича про кровопролитні бої між козаками полковника Петра Болбочана і російськими окупантами за село Яреськи на залізничному шляху Полтава-Київ у 1918 році.

У нічному бою, захищаючи козацький табір, геройчно загинуло відділення новобранців–семінаристів Подільської духовної семінарії. У миргородському науково-дослідницькому товаристві підготували до видання дослідницьку розвідку з цього питання. Вважаємо, що на часі вийти з пропозицією про долучення семінаристів Подільської духовної семінарії до когорти святих мучеників за віру і Українську державу.

Серед загиблих був один миргородець. Прізвище його невідоме, а звати Василем. Під час базування семінарії в Лубнах він їздив до батьків в село Устивицю і зупинявся в Миргороді у приятеля з родини Базилевських (з переказу Галини Страшко з села Байрак, чия мама в тій родині працювала економкою і мала коротке романтичне знайомство з семінаристом).

Анатолій Сазанський,
Миргород, Полтавська область

Не сунь свого носа...

Я прожила в Криму 38 років. Ніколи жодних конфліктів між росіянами і українцями не було. Разом жили, працювали і відпочивали. Сучасний конфлікт і безладдя в містах Криму створила нелеґітимна влада Криму, яка діє за прямою вказівкою Кремля.

Окупація Криму – справа рук російського володаря Володимира Путіна. Є гарне українське прислів'я: „Не сунь свого носа до чужого проса“. Не лізьте, пане Путін, на чужі території, до сусідньої країни – України! Руки геть від Криму! Руки геть від України!

Любов Міктюк,
Клівленд

Наша сила – в єдності!

Пляни та дії Володимира Путіна такі: він використовує своїх аґентів, щоб спричинити кровопролиття в Україні. Зараз він грубо порушив міжнародні угоди та правила ООН і здійснив військове вторгнення на територію України. Це потрібно зупинити якнайшвидше.

Якщо США та світ цього не зробить, сподіваючись, що їх це не зачепить, бо Росія і Україна далеко, то В. Путін відчує свою безкарність і буде чинити ще більші злочини, щоб задовольнити свою манію величности. Це порушить систему загальної світової безпеки.

Закликаю усіх робити все можливе, щоб якнайшвидше припинити дії шовіністичного керівництва Росії і не допустити війни, за допомогою якої В. Путін хоче поставити волелюбний український народ на коліна. Наша сила – в єдності!

Олег Керницький,
Солт-Лейк Сіті, Юта

Книга виховує свідомих патріотів

Прочитала нову книжку Любови Василів-Базюк „Крізь пекло на землі“ на одному диханні, не відриваючись. Перед очима постала рідна земля з вересня 1939 року аж до наших днів. Я волинянка, живу недалеко від Берестечка, тому немов сама пережила разом з героями книжки більшовицький терор, нацистську окупацію, тиранію, яка переломила сотні тисяч людських доль, людських життів.

Пригадала свою бабуню Анастасію, яка також походила з священицької родини і змушена була переїхати з Холмщини в Україну. Вона розповідала про свої поневіряння: не було де жити, був голод, не було в що одягнутися. З малими дітьми її прихистили чужі люди, які, чим могли, допомагали.

Роман Л. Василів-Базюк надзвичайно важливий для виховання сучасного покоління українців. Він виховує не тільки свідомих патріотів рідної землі, а й плекає в наших дітях світлі почуття кохання, вчить бути вірними одне одному все життя. Цей твір я порадила прочитати своїй доньці – випускниці 11-ої кляси, яка буде вступати до вищої школи, поїде з рідної домівки, стане на шлях самостійного життя. Ми обговорювали з нею прочитане, багато доводилося пояснювати, розповідати. Вона сказала, що хотіла таких чистих, як кришталь, взаємин.

Зараз в Україні дуже складна політична й економічна ситуація, але я, перебуваючи ще під враженням від цього твору, вірю у наш народ, у те, що Бог збереже Україну.

Тетяна Кульган,
учителька української мови та літератури,
Горохів, Волинська область

Шановні дописувачі!

Щоб прискорити опублікування в газеті Ваших статтей, листів та інших кореспонденцій, просимо надсилати їх до редакції електронною поштою на адресу svoboda@svoboda-news.com у форматі DOC.

В Коростені побили журналіста

Активісти „Народної самооборони“ Коростеня в Житомирській області ініціювали розслідування діяльности керівників місцевої влади, зокрема начальниці відділу земельних ресурсів Раїси Вигівської, накопичували свідчення, документальні матеріяли. Але 14 березня група осіб під прикриттям громадської організації „Ніхто, крім нас“ затримала патріотів. Нападники викрали письмові свідчення про зловживання чиновників.

З особливою жорстокістю знущались над журналістом Анатолієм Лазаренком і його дружиною Валентиною. Йому зламали ребра, пошкодили легені, дружину журналіста тягали за волосся, а один з ватажків Андрій Василенко погрожував її вбити. Катували також правника „Народної самооборони“ Михайла Мошкіна.

На офіційному сайті обласної міліції з'явилось повідомлення, що конфліктуючі сторони побились через суперечку з питання, кому можна перебувати в службовому приміщенні.

А. Лазаренко під час подій на Майдані Незалежности отримав кульове поранення.

18 березня в міській раді відбулось засідання за участи міського голови Володимира Москаленка. А. Лазаренка і його дружину намагались зацькувати і оббрехати.

Прес-служба
Правозахисного центру „Свобода“,
Київ

Ми оголосили страйк

З лютого приватне підприємство – університет „Наша Україна“ – оголосило страйк на підтримку вимог Евромайдану. Наш університет має необхідну базу для навчання студентів, але Міністерство освіти досі не надало ліцензію, тому ми працюємо як репетиторська фірма. Під час страйку викладачі припинили заплановані консультації, залишили лише термінову допомогу тим, кому загрожує виключення з навчального закладу. Університет „Наша Україна“ завжди був на боці народу!

Страйк тривав всупереч заявам депутатів обласної ради, що у Дніпропетровську страйків не буде. Університет став єдиною школою у місті, яка оголосила страйк.

Введення російського війська до Криму за усіма ознаками – це військова окупація частини України. Невже міжнародна спільнота допустить військове захоплення Криму – частини України?

Юрій Тисенко,
Дніпропетровськ

Діти хочуть миру в Україні

Зараз, коли в Україні так неспокійно і тривожно, вихованці інтернату для дітей з особливими потребами щодня моляться за мир в нашій рідній, завжди мирній та квітучій Україні. Також діти моляться за героїв „Небесної сотні“, славних і незабутніх лицарів України, які віддали життя, за наше майбутнє і щасливу долю.

Ми дякуємо всім українцям в США та Канаді, в інших країнах, які з відкритими, люблячими серцями допомагають в цей час родинам загиблих на Майдані. Тисячі українців відчули вашу допомогу під час революційних, геройчних подій у Києві. Своєю підтримкою ви врятували не одне життя важко пораненого. А тепер, разом з вашою допомогою, приходить тепле слово розради для осиротілих дітей чи самотньої матері.

Ми постійно читаємо, що закордонні українці чисельно виходять на мирні протести, щоб підтримати Україну і відстояти справедливість. Ми щиро дякуємо газеті „Свобода“, яка в ці важкі дні єднає українців у світі з Україною. Статті – живий вогник віри, надії та любові, що яскраво горить у людських серцях.

Михайло Михайлинин,
Бережани, Тернопільська область,

Михайло Михайлинин разом з вихованцями Олею і Миколком вшановують у молитві героїв „Небесної сотні“.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

УНСоюз в 2013 році: активна праця, успішні результати

Христина Козак,
Головний секретар
Українського Народного Союзу

Протягом більш ніж сторіччя Український Народний Союз – найбільша українська установа в Америці, яка поза межами України об’єднує всіх своїх членів і їхні родини. Це не тільки громадська установа, яка надає допомогу студентам, старшим людям, підтримує благодійні організації, але також забезпеченева (асекураційна) установа, яка підтримує своє існування виключно за рахунок продажу страхування життя, вивінувальних і пенсійних (ануїтетів) грамот.

УНСоюз надає можливість всім членам бути активними учасниками громадського життя, а також запевнює їхнім сім’ям фінансовий порядок і душевний спокій.

У 1894 році процес страхування життя докорінно відрізнявся від теперішнього. Концепція залишається тією ж. Тисячі нових імігрантів, вихідців з України, знайшли роботу у вугільних шахтах Пенсильванії. Праця була небезпечною і часто супроводжувалася смертями. І тоді, в 1894 році, виникла ідея збору грошей для постраждалих сімей, щоб допомогти їм сплатити поховання загиблих і забезпечити дохід вдовам і їхнім дітям. І це все так само діє і на сьогоднішній день.

Так, глибоко в тих вугільних шахтах, зародився УНСоюз.

В сучасному світі УНСоюз, як і всі братські установи, повинен відповідати державним законам і правилам та мати всі правові ліцензії, узгоджені зі страховим законодавством кожного штату, в якому УНСоюз провадить свою діяльність.

Проте водночас УНСоюз послідовно слідує важливим цілям своїх попередників – „Забезпечити високу якість обслуги, стабільність і довіру наших членів, відповідне і дешеве забезпечення на життя і пенсійних грамот (ануїтетів) для своїх членів... зберегти принципи братерства (допомоги один одному) у важку хвилину і зберегти культурну спадщину Америки, Канади та України”. Маючи все це на меті, УНСоюз вітає всіх тих, хто активно працює і підтримує нашу багаторічну традицію, і щиро дякує їм.

Визначні відділові секретарі та організатори активно працювали, залучуючи все більше нових членів до лав УНСоюзу, проводили активну громадську діяльність. УНСоюз з гордістю оголошує переможців організаційної кампанії в 2013 році.

„Клуб будівничих УНСоюзу-2013”

Любов Стрілецька – радна, член Головного уряду УНСоюзу, братський аґент, секретар 10-го відділу. Залучила **20 нових членів** на загальну суму забезпечення **$520,000**

„Клуб відданих УНСоюзівців-2013”

Микола Дяківський – голова округи в Пітсбургу, Пенсильванія. Братський аґент, секретар 161-го відділу. Залучив **5 нових членів** – на загальну суму забезпечення **$150,000**

Юрій Б. Федорійчук – секретар 162-го відділу. Залучив **5 нових членів** на загальну суму забезпечення **$565,000**

Евген Осціславський – другий заступник президента УНСоюзу, ліцензований аґент, секретар 234-го відділу. Залучив **5 нових членів** на загальну суму забезпечення **$520,000, 3 нових членів** на загальну суму пенсійних вкладок **$215,000**

Ще іншим мірилом успіхів є прихід від зібраних вкладок. Кожна аплікація на життєве чи пенсійне забезпечення приходить з першою вкладкою. У 2013 році троє осіб визначилися у цій категорії:

Любов Стрілецька (10-ий Відділ) – **$15,903**
Марта Лиско (171-ий Відділ) – **$2,226**
Юрій Федорійчук (162-ий Відділ) – **$2,186**

Три визначні секретарі/організатори, які продали забезпечення на загальну суму:

Юрій Федорійчук (162-ий Відділ) – **$565,000**
Любов Стрілецька (10-ий Відділ) – **$520,000**
Марта Лиско (171-ий Відділ) – **$325,000**

Щиросердечна подяка всім Вам за Вашу посвяту і тяжку та віддану працю.

У такому конкурентному і швидко мінливому нормативно-правовому середовищі, в якому ми живемо сьогодні, наша праця з продажу страхових і пенсійних поліс вимагає терпіння і наполегливости аґентів, спеціялізованих на знаннях конкретних продуктів і правового законодавства.

Незважаючи на складні і нестабільні економічні часи, УНСоюз продовжує підтримувати професіоналізм в наданні членських послуг.

У 2013 році першорічна оплата з новими аплікаціями життєвого страхування і ануїтетами становила близько 14 млн. дол. Ця сума не включає поновлені вкладки і додаткові депозити на ануїтети, зроблені протягом року – вони складали близько 19 млн. дол.

УНСоюз консервативно підходить до короткотривалих ануїтетів і обмежив максимальну суму вкладу. Натомість зосередився на 5, 7 і 9-річні ануїтети, які вигідніші і прибутковіші.

Відділові секретарі УНСоюзу в основному зосереджувались на продажеві страхування життя, і на кінець 2013 року загальна сума забезпечення становила $4,737,247, річними вкладками $123,051.70. У порівнянні з минулим 2012 роком ми можемо спостерігати невелике зростання як загальної суми забезпечення ($4,222,626),так і річних вкладок ($114,336.84). Нашими ліцензованими відділовими секретарями додатково було ще продано ануїтетів на загальну суму $223,257.92. В результаті загальна сума від продажу першорічних вкладок (CWA) страхових поліс і ануїтетів на кінець грудня 2013 року нашими відділовими секретарями становила $249,859.32.

Наші незалежні аґенти, як і раніше, переважно домінують у продажеві ануїтетів, і на кінець 2013 року було продано на суму $11,410,612. Також за минулий рік професійні продавці збільшили свою частку у продажеві життєвого забезпечення УНСоюзу на $49,717 річних вкладок – на 50 відс. більше, ніж за такий самий період минулого року. Загальна сума від продажу страхування життя склала $915,259. Протягом 2013 року незалежні аґенти, які працюють за контрактом УНСоюзу продали страхових поліс і ануїтетів на суму $11,460,329. УНСоюз і надалі продовжуватиме посилено знаходити професійних продавців у тих штатах, де УНСоюз має ліцензію для провадження бізнесу.

Працівники Головної канцелярії, включно з тими, які мають ліцензії, також відіграли значну ролю в цій картині. Крім своїх повсякденних обов’язків вони також продавали пенсійні грамоти і грамоти життєвого страхування. З приємністю відзначаю, що співробітники Головної канцелярії продали страхових поліс на суму $1,601,998 з річними вкладками $46,057, і пенсійних грамот на суму $1,486,757, що творить загальну суму $1,532,814.

Традиційні грамоти життєвого забезпечення є рушійною силою УНСоюзу. Наші пляни вирізняються високою якістю, доступністю та конкурентноспроможними вкладками (цінами, ставками) з низькими цінами. Зобов’язання, взяті між членом і УНСоюзом, є довголітніми і віддзеркалюють повну довіру членів до УНСоюзу як до високопрофесійної і сильної організації.

Любов Стрілецька – радна, член Головного уряду УНСоюзу, братський аґент, секретар 10-го відділу. Залучила **20 нових членів** на загальну суму забезпечення **$520,000**

УНСоюз і надалі буде застосовувати різносторонній підхід до професійного розвитку нашої установи. УНСоюз здобув фінансову стабільність, пропонуючи цілий ряд суттєвих конкурентних продуктів. Ми постійно отримуємо „прихильне” оцінювання в порівнянні з іншими найбільшими компаніями життєвого страхування.

У липні УНСоюз видав 32-сторінкове кольорове видання, яке було створене для реклямних цілей. Це коротке багатостороннє висвітлення діяльности УНСоюзу, наших професійних послуг і братської діяльности.

УНСоюз як братська установа фінансово підтримує видавання газет „Свобода”, англомовного тижневика „The Ukrainian Weekly” і щорічного Альманаху УНСоюзу.

Також УНСоюз підтримує активну діяльність Центру Української Спадщини, який діє на Союзівці, на півночі штату Ню-Йорк, де кожного року відбуваються культурні та спортивні заходи. Щороку УНСоюз проводить Фестиваль української культури, тиждень сеньйорів, дитячі табори. Також УНСоюз кожного року виплачує стипендії студентам коледжів і ґрадуантам суботніх Шкіл українознавства, і багато іншого.

Наше реклямне видання дістало багато позитивних відгуків на Фестивалі української культури на Союзівці. Ви можете побачити ці відгуки на нашій веб-сторінці УНСоюзу за адресою: www.ukrainiannationalassociation.org.

Я закликаю всіх українців діяспори підтримувати УНСоюз. Зателефонуйте, будь-ласка, до Головної канцелярії на число телефону 800-253-9862, і ми радо надішлемо Вам безкоштовно копії цього видання. Для отримання додаткової інформації щодо наших продуктів, телефонуйте до нашого відділу продажу на безкоштовне число телефону 888-538-2833, і ви дістанете повну і вичерпну інформацію про продукти, які найкраще підходять Вам і Вашій родині.

Ще раз висловлюю найщирішу вдячність усім організаторам, секретарям і всім тим, хто підтримує УНСоюз. Особлива подяка всім членам УНСоюзу за Вашу відданість і підтримку – без Вас ми не змогли б досягти успіхів і забезпечити якість і процвітання нашої установи.

Від скромних початків нашої організації в 1894 році, впродовж усього XIX ст. й ось уже в другому десятирічччі XXI ст. ми обслуговуємо забезпеченеві потреби наших членів у США і Канаді та сподіваємося це успішно продовжувати і надалі. Це усвідомлення додає нам гордости, заохочує з вірою і впевненістю у власних силах іти в громаду, пропонуючи всі послуги нашим членам.

УНС і громада – друзі на все життя!

УНСоюз розшукує наступних членів

Просимо звертатися на тел. **973-292-9800**

NAME	BRANCH	STATE
ANDRUSJAK, MARIA	174	MI
ANTONIAK, EWDOKIA	379	IL
ASETO, MARY	316	NY
BABENKO, ANTON	240	OH
BARAN, MYRON	005	NY
BARNETT, MARY	362	PA
BENCAK, ROMAN	379	IL
BOBERSKI, MARY	271	NY
BOGDANOW, GRIGORIJ	153	PA
BOKALO, LUBOW O	234	NJ
BUDNIAK, ROSE	155	NJ
BUDULYCZ, JULIA	379	IL
BYCOK, MARIA	461	ON
CAMPO, ANNETTE	165	OH
CASAZZA, MAGDALENA	116	NJ
CHRUCKY, OLHA	005	ON
CHRUSZCZ, ANNA	379	IL
CULUPA, MARY	096	PA
CZYPYHA, KATHARINE	401	ON
DE VOE, DORA D	039	NY
DEMCHYK, WASYL	147	PA
DOSKOTZ, JOHN	253	MA
DWORCZYN, PETER	292	MI
DYCZKO, WALTER	096	PA
DYLIN, SOPHIE	008	NY
FEDAK, TYMKO	230	PA
ELIASHEWSKY, MARIA	83	PA
FEDESON, MICHAEL	094	MI
FEDORCZAK, JOHN	240	OH
GRADEK, WALTER	161	PA
GRECZYN, OLGA	287	NJ
GROMOCKY, CATHERINE	452	MO
GURAK, WILLIAM	102	OH
HAMERA, NELLIE	094	MI
HAWRYLKO, IRENE J	037	NJ
HAYES, LOLA	221	IL
HLADKO,PETRO	379	IL
HNYLKA,KONSTANTYN	112	OH
HOLOWACKY, MICHAEL	133	NJ
HOLOWKA, SOFIA	116	PA
HOYDYSH, EWSTACHIA	005	NY
HRANCHOOK MD,MICHAEL	094	MI
HRISHKO, WASYL	496	FL
HRYCENKO, ANTON	221	IL
HRYWNIAK, TEKLA	076	NJ
HUMENNA, PARASKA	221	WI
HUREY, ANNA	096	PA
ILNYCKA, MARIA	221	IL
ILNYCKYJ, WASYL	053	PA
JANIS,MARY	292	MI
JANKOWSKI, STEFAN	445	MB
JURCZENKO, ANNA	037	NJ
KASHUBYNSKA,IRYNA M	240	OH
KASTL, HELEN L	452	MO
KAZANIWSKYJ, OREST LEW	472	IL
KERNITSKY, DOMINIKA	005	NY
KESTER, ANNA	409	PA
KMON, STELLA	253	MA
KOERBER, KATHERINE	161	PA
KOLISNYK, IDA	083	NJ
KOLODCZYN, FILIMON	131	IL
KOLOHRYWENKO, STEFANIA	423	IL
KOLYNKO, MICHAEL	401	ON
KORNYLO, PAUL	412	ON
KOROLYSHYN, MYRON	407	ON
KOWALCHUK, JOSEPH	114	IL
KOZAK, ANNA	037	NJ
KOZAK, OLHA	015	MD
KOZAR, JUSTINA	130	NY
KULYK, IWANNA	042	NJ
KUZMA, STEPHANIE	221	IL
KYRYLCZUK, OLGA	287	NJ
LASHENKO, OLGA	114	IL
LEHENKY, MARIA	131	WI
LENCZYCKYJ, EUGENIA	399	IL
LEWIS, ANNA H	055	MD
LIBOWICZ, SEMEN	005	NY
LISS, OLGA	381	FL
LITYNSKY, WOLODYMYR	341	ON
LOZOWY, JOSEPH	112	OH
LUCIW, NICHOLAS	142	NJ
LUTZKY, ANNA	267	NY
LUZECKY, FRANCES R	452	CA
MALANCZUK, STEFAN	102	CA
MALANIUK, MYRON	131	IL
MALARSKY, ANNA	234	CA
MARSH, STEPHANIA	171	NJ
MATKOWSKYJ, EUDOKIA	015	DC
MELEN, ANNE K	271	NY
MELNYK, ESTELLE	367	NY
MELNYK, STEFAN	473	QC
MEUTER, JANET E	042	NJ
MEYER, ANNA	362	PA
MITZ, NICHOLAS	147	PA
MOTYL, MARIA V	194	NY
MUZYKA, ANTONIA	465	QC
OHARENKO, VLADIMIR	379	IL
OLEKSIUK, OLENA	432	ON
OLINYK, JOE	401	BC
OMELAN, SLAWKA	397	PA
ORLIWSKY,PAUL	473	QC
ORYSHKEVICH MD, JOSEPH	194	NJ
OSTASZ, WASYL	271	NY
PANCO, MARY	007	PA
PANYCIA, MARIA	042	NJ
PASTUSHENKO, JAROSLAW	005	NY
PAWUK, MICHAEL	291	OH
PETESH, JULIA	131	IL
PETROW, FRANK T	367	NY
PHILLIPS, NATALIA	161	FL
PIHIL, ZOFIA	379	IL
POPOWYCZ, WARWARA	379	IL
POYDA, NATALIA	397	PA
PRENETA, ANNA	067	CT
PROCANYN, ANASTASIA	088	NY
PYRTKO, IWAN	397	PA
RADYSZ, STEFANIA	399	IL
REGUSZ, STEFANIA	125	IL
ROMANCHUK, JULIA A	022	IL
ROSZCZAKOWSKY, ANNA	240	OH
RUMIAN, MARIAN	234	PA
RYBAK, ANNA	399	FL
RYDER, OLGA	287	FL
RYWAK, MARIA	005	NY
SALAK, HELEN	242	PA
SALUK, OLGA	088	NY
SAMOTIUK, LENA	114	FL
SARABYN, MARIA	379	WI
SAWCZYN, MYKOLA	450	CT
SHELLHORN, MARY P	005	NY
SKALLY, KATIE	341	ON
SKOCZYLAS, MICHAEL	131	IL
SKUBA, ANNE	407	ON
SMEREKA, MICHAEL	096	PA
SMOLINSKY, VICTORIA M	039	NY
SOLHAN, JAROSLAWA	472	MD
SOLTYS, ANNA	005	NY
STASYNA, WOLODYMYR	379	IL
STEFURAK,PEARL	432	ON
STRILKA, MARIA	230	QC
STRYHUN, WOLODYMYR	240	OH
SWIDARSKI, NICHOLAS	096	PA
SWITIJ, MARIA	325	NY
SZYPULKA, KATERYNA	240	OH
TERLECKA, CATHERINE	5	NY
TITOW, IWAN	055	MD
TYMKO, JULIA	173	DE
URICK, ANNIE	407	ON
WANDZILAK, JAN	155	NJ
WASHLESKI, OLGA	409	PA
WECAL, STEPHEN	206	RI
WERES, EUGENIA	114	IL
WIATR, JULIA	137	PA
WILKERSON, JULIA	325	NY
WOCKRIN, ANNA	147	PA
WOLOCH, STELLA	441	ON
WORMAN, HELEN P	452	TX
WTORAK, PETRO	445	MB
WYSHNIOWSKY, HELEN	432	ON
YASINSKI, ANNA	164	CA
YUZYK, MARY	465	ON
ZACHARKO, MARY	217	NY
ZAHAJEWYCZ, TARAS	112	OH
ZAWADOWYCZ, ANNA	423	IL
ZELENY, ANASTAZIA	407	ON
ZELTONOGA, JEAN	257	CA
ZENECKYJ, STEPAN	008	NY

973-292-9800

Віче напіврадости...

(Закінчення зі стор. 5)

обов’язком, але мета полягає не в самій контролі, а в тому, щоб побудувати країну радости і щастя для всього народу. На шляху до цього ми не сміємо помилитися в першому нашому кроці – президентських виборах 25 травня“.

Актуально звучали виступи соціолога Ірини Бекешкіної, юриста Миколи Сірого, представника польської громади України Антона Стефановича, росіянина Павла (прізвище не розголошувалося), керівника Ради вірмен України Ашота Аванесяна, голови Товариства німців України Лідії Цельсдорф, голови Конґресу національних громад України Йосифа Зісельса. Кожен з них знаходив найпотрібніші і найщиріші слова в ім’я єдности України, в ім’я її незалежного демократичного майбутнього. Кожен висловлював гордість з того приводу, що представники його етнічної групи стояли на Майдані пліч-о-пліч з українцями.

Тут хочеться додати, що на Майдані під кулями стояла також єврейська сотня, якою командував Натан Хазін. Потім він згадував: „У перші дні я не розкривав свого походження, але настав день, і я сказав про це. У відповідь почув: „Ти наш брат“. Як сотник я щоночі перебував на редутах, і був такий ось момент біля арки на Грушевського. Там, біля крайнього редуту, вартувало декілька хлопців, я сказав їм, що саме там дуже небезпечно, а вони відповіли: „Ми прийшли сюди вмирати“. Коли я подивився в очі тим хлопцям, Майдан мені став рідним...“.

І звичайно, й це віче не могло обійтися без полум’яної революціонерки Руслани. Тепер вона не без успіху розриває інформаційну бльокаду, влаштовану професійними брехунами з Кремля. Руслана більше часу проводить в Европі, надаючи тамтешнім політикам і державним діячам точні інформації щодо подій в Україні. Тепер на Майдані вона розповіла про втілення великого інформаційного проєкту „Правда про Україну“ – низки листів до керівників найвпливовіших держав, зокрема Китаю, в яких пропонується моральний вибір: з ким ти, великий світе, – з отруйною кремлівсько-ґеббелісівською пропаґандою і аґресією чи з миролюбним українським народом?

Ще одна „новина“ з Москви того ж недільного вічевого дня: провідник російських лібералів Володимир Жириновський звернувся до Міністерства закордонних справ Польщі з пропозицією поділити Україну між Росією і Польщею, як уже колись було в нашій історії. Те, що в божевільного В. Жириновського на язиці, у підступного В. Путіна – в голові. Подібні листи пішли на адреси Угорщини і Румунії. Москва хоче збурити сепаратизм на Закарпатті і Буковині, реанімувати бодай в частині поляків ностальгію за „кресами всходніми“.

Словом, ситуація так швидко погіршується, що волею-неволею виникає сумнів щодо здатности „нової-старої“ влади в Києві прийняти ці виклики з мужньо піднятою головою, а не з опущенми від безпорадности руками.

У цих умовах рішення народного віча – збиратися на Майдані кожної неділі, щоб відчувати єдність сердець і дій у цей тривожний для України час – вже може й не відповідати завданню захисту держави і нації. Ледве чи вже є час розходитися по домівках хоч би й на тиждень...

БУДЬТЕ ПІДГОТОВЛЕНИМИ
Постійне страхування життя*
захищає Вас протягом цілого життя,
забезпечуючи зростання грошової вартости
поліси, а у випадку її завершення
виплачує її повну суму.
Звертайтеся до нас:
Продажі – 888-538-2833
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
* Наявні не в усіх штатах.
Майбутнє своєї родини забезпечте тепер!
Загальні інформації – 800-253-9862
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation
Like
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
UNA УНС
1894
УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

ДОСТАВКА ПАКУНКІВ З РУК В РУКИ
НОВІ КОРОТКІ ТЕРМІНИ ДОСТАВКИ ПАКУНКІВ В УКРАЇНУ
Літаком: 5-8 робочих днів
Кораблем: 4 тижні
• Доставляємо літаком або кораблем в країни СНД
• Пересилаємо гроші за найнижчими цінами
• Доставка листів та пакунків з рук в руки
• Забираємо пакунки з дому
MEEST
25 РОКІВ
КОМПАНІЯ НАДІЙНО СЛУЖИТЬ ГРОМАДІ
• Доставка пакунків та вантажів з України в США
• Відправка автомобілів в контейнерах
• Розмитнення вантажів в Україні
• Професійна упаковка
ІНФОРМАЦІЯ ТА ПРОПОЗИЦІЇ:
www.Meest.us
МІСТ MEEST
ЗАМОВЛЕННЯ КУР'ЄРА:
1 800 288 9949
УКРАЇНА | РОСІЯ | БІЛОРУСЬ | МОЛДОВА | ЛИТВА | ЛАТВІЯ | ЕСТОНІЯ
АЗЕРБАЙДЖАН | ГРУЗІЯ | КАЗАХСТАН | КИРГИЗСТАН | УЗБЕКИСТАН

Мистецька фундація втрачає домівку

Оксана Закидальська

ТОРОНТО. – Фундаторами Канадсько-Української мистецької фундації (КУМФ) були Михайло і Ярослава Шафранюки, котрі після Другої світової війни еміґрували до Арґентини, а потім переїхали до Торонто, де 16 років провадили торговельне підприємство з меблями. Вони збирали українське мистецтво і творили свою колекцію, назбирали 200 картин 40-50 авторів. У 1975 році вони створили КУМФ, для якої в 1979 році придбали будинок і подарували 120 робіт з своєї колекції, які стали основою колекції КУМФ.

Шафранюки підтримували КУМФ фінансово, а після їхнього відходу будинок перейшов до родини. До 2003 року ґалерія отримувала фінансову допомогу від Фундації „Поміч Україні", яку заснували Шафранюки. Потім фінансування здійснювала громада (членські внески, продаж картин чи різдвяних мистецьких базарів, винайм приміщення ґалерії, обмежені ґранти і дотації).

Два роки тому родина продала будинок, у якому міститься КУМФ. Дирекція КУМФ підписала контракт з новим власником на два роки, з умовою, що будь-коли, за 120 днів, власник може попросити звільнити приміщення. Так і сталося. КУМФ мусить звільнити приміщення до 18 червня.

Власністю КУМФ є постійна колекція з понад 500 мистецьких робіт, виконаних 155 мистцями. В колекції переважають твори відомих канадських та американських мистців українського походження і деяких українських клясиків, зокрема Олекси Новаківського та Олександра Грищенка, скульпторів Лева Мола, Михайла Черешньовського і Григорія Крука.

Від початку метою КУМФ було сприяння розвиткові українського мистецтва. Коли до Канади почали приїздити художники-модерністи з України, виставлялися в КУМФ Володимир Макаренко, Антон Соломуха, Віталій Созонов. До 2013 року в ґалерії КУМФ відбулося 446 виставок.

Від 1975 року за КУМФ відповідає Рада директорів. З 13 членів першої ради 10 вже відійшли на вічність. Але КУМФ весь час притягає нових добровольців. В 2014 році до екзекутиви входять Таїса Матіяшек-Ружицька (президент), Богдан Миндюк, Павло Лопата, Ірена Гордієнко.

За довгі роки КУМФ став найбільш відомим культурним осередком мистецького життя українців в Торонто. Але тепер існує загроза, що КУМФ стане безпритульним. Чи знайдеться меценат, який візьме Фундацію під свою опіку? Один меценат чи група? Може, якась громадська установа згодиться поділитися своїм приміщенням і прийме до себе КУМФ?

9 березня в ґалерії КУМФ відбулася виставка, присвячена 200-літтю від дня народження Тараса Шевченка. Чи це буде остання виставка в ґалерії КУМФ?

Учасники виставки 9 березня до 200-ліття від дня народження Тараса Шевченка.

Баль інженерів висловив підтримку Евромайданові

Осип Рошка

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 25 січня відбувся 60-ий баль Філядельфійського відділу Товариства українських інженерів Америки (ТУІА) з представленням 11 дебютанток, які того вечора у присутності понад 500 гостей офіційно увійшли у громадське життя.

Голова відділу д-р Петро Гевка, відкриваючи урочисту імпрезу, відразу повів мову про події на Евромайдані у Києві.

Архиєпископ-Митрополит Стефан Сорока в молитві висловив такі думки: „Наші брати і сестри в Україні обмежені в багатьох тих свободах, які ми приймаємо як самозрозумілі. Ми у США втішаємось свободою зібрань, свободою проголошення своїх поглядів без страху бути переслідуваним, свободою сповідувати свою віру. Українці продовжують страждати від тих, які при владі, які обмежують права суспільства репресивною ідеологією. Вони хочуть придушити розвиток демократичних ідей. Українська влада обрала мову насилля й жорстокости у відповідь на законні протести українського народу. Ми не можемо мовчати, коли уряд обрав ворожість до своїх громадян, яким він має служити і яких він має оберігати".

Владика висловив сподівання на мирне закінчення існуючої кризи, згадав про тих, які „поклали своє життя на жертовник змагання за майбутнє України".

Майстрами церемонії були Таїса Гевка та Маркіян Вірстюк. Орися та П. Гевки вручали стяжку кожній дебютантці. Дівчата після оголошення їхніх біографічних даних та майбутніх плянів, кланялися громаді під оплески присутніх.

Дебютантками були Лідія Кернз у супроводі Івана Клося, Вікторія Жарий у супроводі Андрія Шмотолохи, Наталія-Марія Клачаний у супроводі Джеймса-Антоні Меліо, Леся-Юлія Клюфас у супроводі Максима Мельника-Прибила, Наталія Кондрат у супроводі Миколи Стефурака, Александра-Катерина Штомпіль у супроводі Данила Чуми, Олена Трояновська у супроводі Дам'яна Козака, Христина Цюваник у супроводі Петра Ленчура, Юля Цвях у супроводі Ігоря Шугана, Алана-Катерина Вотерс у супроводі Адріяна-Юрія Темницького, Вікторія-Марія Явна у супроводі Павла Шатинського.

Перший вальс дебютанток був захоплюючим – плавно, спритно та елеґантно плили пари на паркеті. Насолоду цього вальса завдячуємо хореографії Галі Вірстюк і Ані Богачевській-Лонкевич. Ще були вальси дебютанток з батьками, ескортів з матерями, а в дальшому професійна обслуга подала вино та страви.

Вечірній баль, який тривав до пізньої години ночі, мав ще один вагомий вимір – українська громада простягала руку підтримки Київському Евромайданові, його вимогам, болям і сподіванням.

Минулорічні дебютантки – Христина Восбікіан, Андріана Доліба, Ніна Колодій та Александра Чума виголосили слова підтримки Евромайданові. Світла згасли і у бенкетовій залі під вже популярні пісні Евромайдану, блимнули сотні синіх світелок, якими дебютантки та гості супроводили пісні Майдану у виконанні оркестри „Світанок". Могутнім „Слава Україні!" – „Героям слава!", яке чотирикратно прозвучало у бенкетовій залі, завершено цю фазу підтримки Майдану.

За весь час існування філядельфійського відділу ТУІА, яке засновано 1949 року, відбулося 60 балів дебютанток. Перший баль дебютанток відбувся 27 лютого 1954 року з участю 200 осіб. Одначе, з часом балі приваблювали більше громадянства і підростаючої молоді і нараховували до 500 осіб.

Управа Відділу рішила передати 2,000 дол. з доходів балю для родин загиблих героїв Евромайдану.

Дебютантки з ескортами під час балю у Філядельфії. (Фото: Андрій Вовк)

ДО 200-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

В усьому світі звучав „Заповіт"

ЛЬВІВ. – Студенти Українського Католицького Університету та Університету банківської справи відзначили 200-ліття Тараса Шевченка в 23 країнах світу флеш-мобом „Весь світ читає Шевченка", під час якого учасники деклямували „Заповіт".

Організатори закликали всіх 9 березня опівдні зібратися на головних площах своїх міст, біля пам'ятників Кобзарю для участи в акції. Святкове читання розпочалось у Мельбурні (Австралія), згодом перейшло до Владивостоку (Росія) і через Україну, Центральну і Західну Европу дійшло до Бразилії та багатьох міст США та Канади.

Окрім „Заповіту", співали пісень, читали поезію та прозу Тараса Шевченка, обговорювали події в Україні. До акції долучилися в Україні у Севастополі, Донецьку, Кривому Розі, Тернополі, містах та селах Галичини. Організатори вважають, що в акції взяли участь понад 4,000 осіб.

УКУ

Парафіяни Української католицької церкви св. Івана Хрестителя у Випані, Ню-Джерзі, зібралися щоби відспівати „Заповіт" під час всесвітнього читання „Кобзаря". (Фото: Марко Держко)

„Краю милий, моя Україно..."

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – „Світе тихий, краю милий, моя Україно..." – таку назву мав конкурс деклямації, присвячений 200-літтю від дня народження Тараса Шевченка, що його у різних куточках світу українці відзначають численними конференціями, науковими симпозіюмами, мистецькими заходами.

Конкурс відбувся 15 березня, за ініціятиви Релігійного Товариства українців-католиків „Свята Софія", у співпраці з місцевим Осередком Наукового Товариства ім. Шевченка, „Нашою Українською Рідною Школою" (НУРШ) і Українською Федеральною Кредитовою Кооперативою „Самопоміч".

Пам'ять про великого сина України вшанували учні п'ятої до 12-ої кляс, які з допомогою учителів та батьків підготували до цієї події 16 віршів, що їх Шевченко присвятив Україні в різні періоди свого життя.

Конкурс відбувся у приміщенні кімнати ім. Куземського в Українському Освітньо-Культурному Центрі у Дженкінтавні. Журі, до складу якого увійшли Ольга Костів, Галина Келлер, Оксана Крилюк, Оксана Кобулей, очолив видатний літературознавець, президент Світової Ради НТШ, голова товатиства „Свята софія" в америці, академік Леонід Рудницький. Журі оцінювало 16 конкурсантів за наступними критеріями: плавність деклямації; чіткість вимови; інтонація; артистичність виконання; драматизм деклямації; постава.

У висліді конкурсу журі визначило трьох лавреатів, якими стали: учениця 9-ої кляси Христина Білецька, учень 11-ої кляси Дмитро Клітчик та учениця 5-ої кляси Вікторія Фалендиш. Переможцями конкурсу стали: учениця 5-ої кляси Вікторія Курилець – 1-ше місце за вірш „Мені однаково", учениця 9-ої кляси Наталія Бабійчук – 2-ге місце за вірш „Сон", та учениця 6-ої кляси Анастасія Блощинська – 3-тє місце за вірш „І виріс я на чужині".

Звертаючись до конкурсантів, голова журі Леонід Рудницький зокрема сказав: "Тарас Шевченко – наш духовний батько – був невільником, але нам дав свободу через свій „Кобзар". До цієї книги – невичерпної криниці цінностей – звертається кожна ґенерація, адже поезія Шевченка відсвіжує, скріпляє, дає любов до українського кореня".

Усіх учасників конкурсу було нагороджено дипломами та нагородами, що їх надало Релігійне Товариство українців-католиків „Свята Софія", а головний спонзор конкурсу, Українська Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" уфондувала цінні призи лавреатам та переможцям.

Учасники та члени журі конкурсу „Світе тихий, краю милий, моя Україно". (Фото: Ірина Іванкович)

Товариство „Свята Софія"

Ювілейна імпреза в УВАН

НЮ-ЙОРК. – До 200-ліття Тараса Шевченка Українська Вільна Академія Наук (УВАН) у Ню-Йорку підготувала ювілейну імпрезу, що відбулася 15 березня. Слово про вшанування Т. Шевченка виголосив д-р Альберт Кіпа, президент УВАН. Він згадав про духовну присутність Кобзаря на Евромайдані у Києві, де один з його героїв – 18-літній Сергій Нігоян, вірменин за національністю, читав рядки з Шевченкового „Кавказу" незадовго до героїчної смерти за Україну, за її волю.

Олесь Федорук, старший науковий співробітник Інституту літератури ім. Т. Шевченка, прочитав доповідь „Шевченко і Куліш: побратими чи антагоністи?", після чого д-р А. Кіпа відкрив виставку Шевченкіяни з колекції Архіву-музею ім. Дмитра Антоновича та бібліотеки ім. Володимира Міяковського. Через мистецькі твори, фотографії, рідкісну еміґраційну філократію, фалеристику, рукописи відомих шевченкознавців з музейної колекції, раритетні видання творів поета присутні ознайомилися з історією вшанування 100-ліття Кобзаря у США і водночас довідались про те, як упродовж десятиліть формувалася унікальнауванівська колекція „Шевченкіяна". Ініціятором її створення був В. Міяковський (1888-1972), визначний шевченкознавець, один з засновників першого музею Кобзаря у Києві та його перший директор.

На виставці експонувалися картини Василя Кричевського, Олени Кульчицької, Сергія Кіндзерявого-Пастухова, С. Макаренка. І найбільш вражаючий експонат – оригінальні офорти серії „Живописна Україна" Лева Жемчужникова, що побачили світ 1861 року. Виставка діятиме впродовж усього року.

УВАН у США

Учасники вшанування Тараса Шевченка в Українській Вільній Академії Наук (зліва): Людмила Шпильова, д-р Мирослава Знаєнко, д-р Альберт Кіпа, д-р Анна Процик, Олесь Федорук, Тамара Скрипка, Лариса Лавріненко.

ДО 200-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

В усьому світі вшанували Тараса Шевченка

ЛЬВІВ

Марта Осадца

9 березня, з нагоди 200-річчя від дня народження Тараса Шевченка, біля пам'ятника Кобзареві відбулися екуменічний Молебень і народне віче. Тисячі львів'ян взяли участь у заході.

Митрополит Львівський і Сокальський Української Православної Церкви Київського патріярхату Димитрій відслужив Молебень спільно з керуючими Львівськими єпархіями Української Автокефальної Православної Церкви Митрополитом Макарієм та Української Православної Церкви Московського патріярхату Єпископом Філаретом, а також духовенством цих Церков і представниками Української Греко-Католицької Церкви. Участь у святі взяли очільники обласної і міської влади.

На завершення лавреат Шевченківської премії, Львівська державна академічна чоловіча хорова капеля „Дударик" виконала „Заповіт".

У Національному академічному театрі опери та балету ім. Соломії Крушельницької відбулася урочиста академія з нагоди відзначення 200-річчя від дня народження Т. Шевченка.

Свято біля пам'ятника Тарасові Шевченкові у Львові. (Фото: Марта Осадца)

МОНРЕАЛЬ

Христина Ластовецька

Українська громада 9 березня вшанувала 200-річчя від дня народження Тараса Шевченка в Домі української молоді. Імпрезу організував Монреальський відділ Конґресу Українців Канади (КУК).

Сум та тривога звучали у кожному виконанні творів Т. Шевченка. Українців різних поколінь разом сумували за втратою „Небесної сотні". Особливо доречним був виступ президента Світового Конґресу Українців Євгена Чолія. Його заклик до боротьби за рідний край додав оптимізму та впевнености у перемозі. Інформативною була головна доповідь Надії Олійник.

Завдяки плідній співпраці голови культурно-освітнього комітету при КУК Богданни Клецор-Гаврилюк з головою Монреальського відділу КУК Зоряною Гриценко-Луговою та іншими активними членами організації імпреза була дуже вдалою.

Під час концерту в Домі української молоді. (Фото: К. Малоздревич)

КАНІВ

Олександер Вівчарик

Коли козаки громадської організації „Холодноярська Січ" (головний отаман Анатолій Василенко) прибули до Канева, то спочатку поклали вінок до пам'ятного знаку гетьманові Іванові Підкові навпроти дерев'яної козацької церкви Покрови Пресвятої Богородиці. Її відновили нещодавно майстри з Косівщини. А вже тоді рушили на Чернечу гору.

Прибули делеґації з Черкащини і Київщини, інших реґіонів України. Гостей полонила козачка з Майдану в Києві Олеся Чайка, яка співала біля могили Кобзаря. Не було промов, люди тепло спілкувалися.

Оксана і Володимир Властелінови повідомили, що 25 років тому познайомилися у Сквирі Київської области, де брали участь у святі до 175-річчя з дня народження Тараса Шевченка. З ними приїхала чарівна донька Вікторія, котра навчається на українського філолога в Київському університеті ім. Т. Шевченка.

Помилувавшись навколишніми краєвидами, люди йшли до оновленого музею, де продовжувалося їхнє пізнання Т. Шевченка.

НОРТ-ПОРТ, Фльорида

Віра Боднарук

200-річчя від дня народження Тараса Шевченка українська громада відзначила 9 березня у залі при церкві Входу в Храм Пресвятої Богородиці. Святкова програма почалася співом „Заповіту" у виконанні всіх присутніх.

Ведуча Неля Лехман відкрила свято і згадала про нелегкий життєвий шлях великого сина України. „Думи мої" на фортепіяні виконали сестри Аріяна і Мія Алени, а хор 56-го Відділу Союзу Українок Америки під диригентурою Любови Інґрем виконав пісні на слова Т. Шевченка „По діброві вітер виє" та „Садок вишневий".

Поему „Невольник" виконали Ліда Бойко, Юлія Данилович, Оля Гронь, Богдан Лехман, Галя Ліснича, Остап Мацілинський і Леся Попель. Поему читали на тлі живої картини: кобзаря з бандурою, якого грав Володимир Шпічка.

Об'єднаний хор виконав „Думи мої", а на тлі хору поему „Розрита могила" рецитували Г. Ліснича і Богдан Боднарук, На закінчення хор та всі присутні заспівали „Реве та стогне".

Відзначення 200-річчя Т. подготував комітет, у якому були Г. Ліснича, Ліда Білоус, В. Боднарук, Л. Бойко, Рома Ґуран (голова комітету), Б. Лехман, Л. Попель, Д. Томашоські, Клара і В. Шпічки та Віктор Лісничий.

Хор 56-го Відділу Союзу Українок Америки (диригент Любов Інґрем). (Фото: Віктор Лісничий)

ДНІПРОПЕТРОВСЬК

Володимир Єфимов

Демократично налаштовані інтеліґенти зібралися 9 березня святкувати ювілей Тараса Шевченка за велінням серця. Прийшло близько 3,000 українців. У багатьох в руках були невеличкі прапорці України, на одязі – синьо-жовті стрічки.

До початку зборів кілька священиків Української Православної Церкви Київського патріярхату відслужили Молебень в пам'ять Т. Шевченка. Надалі співали гимн України, промовляли діячі від спілок письменників, художників, архітекторів, зокрема художник Іван Шулик – давній активіст Народного Руху України), а також поетеса Дора Калинова. Усі разом співали „Реве та стогне Дніпр широкий" та „Молитву за Україну".

У той же день відбувся великий чудовий концерт у театрі опери і балету, який організували патріотичні диригенти Володимир Гаркуша та Юрій Пороховник. Хор та провідні вокалісти виконали численні музичні твори на слова Т. Шевченка, а також йому присвячені.

Віче у центрі міста організували проросійські сили („Русскій мір" та інші) на підтримку агресії Росії проти України. Вони готові були накинутися на будь-кого, хто мав якусь українську ознаку – прапорець чи стрічку.

Під час концерту в Дніпропетровському театрі опери і балету. (Фото: Володимир Єфимов)

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ В КОННЕКТИКАТ
ПОВІДОМЛЯЄ, що РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ
ВІДБУДУТЬСЯ

в суботу, 26 квітня 2014 року, о годині 2:00 по полудні

у приміщенні Українського Народного Дому
961 Wethersfield, Hartford, CT 06114-3137

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішаючим правом голосу члени управи окружного комітету, конвенційні делегати , та по два делегати від наступних відділів:

Відділ 12 - Homin Society-Hartford, CT
Відділ 59 - Ukrainian Sitch Society-Bridgeport, CT
Відділ 67 - Zaporoska Sitch Society-Ansonia, CT
Відділ 253 - Ivan Franko Society-Ludlow, MA
Відділ 254 - St Peter & Paul Society-New Britain, CT
Відділ 277 - St John the Baptist Society-Hartford, CT
Відділ 387 - Lubow Society- Willimantic ,CT
Відділ 414 - Auhustyn Woloshyn Society-New Haven, CT

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьме участь :
Глорія Горбатий - Радна УНСоюзу

За управу Округи:

Мирон Колінський, голова
Ігор Гайда, заступник голови
Богдан Добощак, секретар
Глорія Горбатий, касир

Повідомлення

З огляду на помилку яка зайшла у попередньому повідомленню, де намічено було Загальні Збори Членства Фундації Українського Вільного Університету на 5 квітня, але написано було у повідомленню Загальні Збори Управи Фундації УВУ,

повідомляємо, що

Загальні Збори Членства Фундації УВУ

відбудуться

у суботу, 26 квітня 2014 року, о годині 2-ій по пол.

в домівці Фундації при 136 2-га Авеню, 5-ий поверх, Ню-Йорк. Н.Й.

Пропонується порядок: вибору президії зборів, схвалення протоколу з попередніх загальних зборів, звітування управи і контрольної комісії, дискусія над звітами, уділення абсолюторії, обрання нової управи та затвердження бюджету на 2015 рік.

Вибачаємось за помилку та закликаємо членів Фундації до участи.

Управа Фундації УВУ

СЕНЬЙОРИ УНСоюзу та ДРУЗІ !

Зима минає, незадовго буде літо.

ЗАМОВЛЯЙТЕ КІМНАТИ ВЧАСНО

З'ЇЗД СЕНЬЙОРІВ

від неділі, 8-го, до п'ятниці, 13-го червня 2014 р.
на СОЮЗІВЦІ - Центрі Спадщини!

Реєстрація в неділю від 4-ої по пол.

Побут включає 5 нічлігів, харчування від понеділка, з сніданком, до п'ятниці, з полуденком, бенкет, доповіді, розвагові програми та податки і чайові.

Члени УНС - Одна особа	$535	двоє осіб $465 від особи
Не-члени УНС - Одна особа	$585	двоє осіб $480 від особи
Члени УНС - Один вечір за особу	$150	двоє осіб $122 від особи
Не-члени УНС - Один вечір за особу	$155	двоє осіб $130 від особи

Лише Бенкет: четвер, 12-го червня 2014 р. $50 від особи,

<u>Не забувайте вишиванки на бенкет!</u>

та, по можливості, привезіть речі на ліцитацію!

За інформаціями звертатися до:

Оксани Тритяк, тел. 973 292-9800 X 3071 або 845 626-5641

Заохочуємо Вас запросити Ваших друзів на з'їзд.

Ми гостям раді!

Союзівка - тел. 845 626-5641

НОВИНИ НАУКИ

Видання, присвячене родині Скоропадських

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 13 березня, на запрошення Релігійного Товариства українців-католиків „Свята Софія“, місцевого Осередку Наукового Товариства ім. Шевченка та Східньо-Европейського Дослідного Інституту ім. Липинського (СЕДІ), провідний науковий співробітник відділу історії Української революції 1917-1921 років Інституту історії України Національної академії наук України Тетяна Осташко презентувала художньо-документальне двотомне видання „Скоропадські: родинний альбом“, яке вона упорядкували разом з чоловіком, проф. Юрієм Терещенком.

Від імені СЕДІ до присутніх звернулася ррезидент Інституту мґр. Марта Пеленська, яка високо оцінила професіоналізм д-ра Т. Осташко у її нелегкій праці над впорядкуванням архіву.

Презентоване видання – це історія славетного українського козацько-старшинського роду Скоропадських у світлинах. Поряд з унікальними фотографіями представників родини останнього гетьмана України Павла Скоропадського у 1918 році, публікуються знімки споріднених з ними аристократичних родів Дурново, Кочубеїв, Олсуф’євих, Білосельських-Білозерських та інших. В альбомі вміщені фото інтер’єрів міських помешкань і маєтків Скоропадських і Дурново дореволюційної доби, які оповідають про їх побут та звичаї, а також приватні фотографії всіх членів родини, близьких та друзів.

Ці зображення у всій повноті розкривають життєву історію більшости представників цієї цієї знакової родини: гетьмана П. Скоропадського, його дружини Олександри Петрівни Скоропадської (уродженої Дурново), гетьманівен Марії, Єлизавети та Олени, а також гетьманича Данила.

Альбом, який відкривають вступні статті Ю. Терещенка „Українська аристократична еліта і родина Скоропадських“ та Т. Осташко „Родинні фотоальбоми Скоропадських“, складається з чотирьох тематичних розділів: Світ Павла Петровича Скоропадського; Світ Олександри Петрівни Дурново; Родина Олександри Петрівни і Павла Петровича Скоропадських; Військова служба Павла Скоропадського.

Більшість фотографій з родинних альбомів були зібрані та систематизовані О. П. Скоропадською. Родинні альбоми, які вона уклала, були посортовані не лише за хронологією, а й тематично. Захопившись історією свого роду, вона прослідкувала всі сімейні зв’язки, детально дослідила шлюби та нащадків кожної з гілок та уклала повну схему родинного дерева Дурново від XIV ст.

Як зазначила доповідач, після трагічної смерти Данила П. Скоропадського його архів на пропозицію проводу Української гетьманської організації Америки (УГОА) був пересланий з Англії до США. Як відомо, у 1963 році група українських громадських діячів у Філядельфії на чолі та з ініціятиви редактора Євгена Зиблікевича було засновано Східньо-Европейський дослідний інститут ім. В. К. Липинського. Є. Зиблікевич започаткував вивчення наукової й епістолярної спадщини засновника українського модерного консерватизму, видатного українського мислителя В. Липинського, який був ідеологом дідичної монархії, персоніфікованої родом Скоропадських. Тому його не могла не зацікавити перспектива придбання інститутом архівів Скоропадських та їх наукового вивчення. Президент СЕДІ доклав також значних зусиль для збирання та збереження родинного архіву гетьмана.

Нині збірка документів Скоропадських зосереджена переважно у фондах Центрального державного історичного архіву України у Києві (ЦДІАК України, фонд 1219). Це найбільший комплекс джерел з історії родини Скоропадських, який зібрано у колекції „Скоропадські – поміщики Полтавської, Чернігівської губерній“.

Присутні мали нагоду переглянути низку унікальних світлин з різних періодів життя родини гетьмана.

У книзі вперше публікуються світлини з приватної колекції гетьманівни Олени Отт-Скоропадської, архівів Східньо-Европейського дослідного інституту ім. В. К. Липинського у Філядельфії, Української Вільної Академії наук у США і Центрального державного історичного архіву України у Києві. Видання, розраховане на всіх, хто цікавиться історією України, вийшло за сприяння Східньо-Европейського дослідного інституту ім. В. К. Липинського.

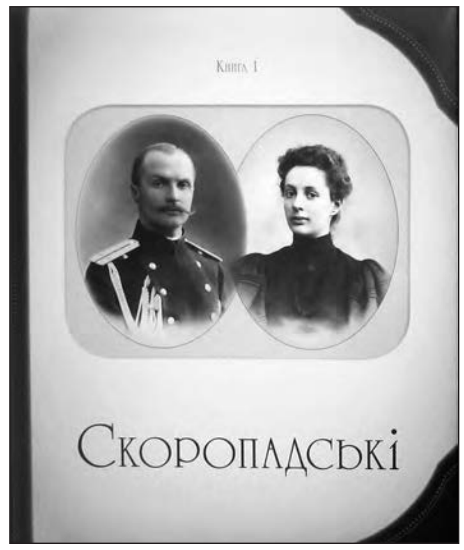

Фото обкладинок.

У справі придбання двотомника „Скоропадські: родинний альбом“ можна звертатися на веб-сайт видавництва „Темпора“: www.tempora.com.ua.

Товариство „Свята Софія“

ПОДОРОЖІ

Прадавні козацькі поховання на Волині

Володимир Рожко

Козацькі поховання доби національно-визвольної війни українського народу 1648-1654 років впродовж московської окупації України залишалися поза увагою дослідників, бо політика влади не передбачала їхнього збереження, пошанування та наукового дослідження. Навпаки, відбувалося масове знищення поховань козацької доби, зокрема у Володимирі, Крем'янці, Підлісцях, Пляшевій, Тайкурах, Вишнівці, Гощі, Вербені, Семидубах, Плоскому, Степані, Клевані, Грабові, Городку та інших місцях.

Козацькі могили на П'ятницькому цвинтарі.

Найбільшим масовим похованням козаків могил є нині П'ятницький цвинтар в Крем'янці.

У 1648 році неприступний, на думку польських вояків, замок на горі Боні здобули козаки Максима Кривоноса. Шість тижнів тривала облога. Від замку залишилися лише руїни. Вбитих під час облоги і штурму замку козаків поховали на П'ятницькому цвинтарі. В добу московсько-комуністичного панування було знищено більшу частину козацьких хрестів. Досі цвинтар залишається не впорядкований, не доглянутий, відсутня огорожа. Він займає незначну частину підошви гори Черче, решта його пішла під забудови.

Ще з княжої доби крем'янецькі каменярі славилися виготовленням надмогильних хрестів-пам'ятників з місцевого сірого вапняку, на який багаті околиці міста. Свідчення того був масивний кам'яний хрест з XV ст. на місці призамкової церкви біля гори Бона. Хрести різні за розмірами. Наймасивніший хрест з трикутними раменами має 115 сантиметрів висоти, є й меншого розміру хрести.

Кам'яна плита у вигляді бандури з хрестом на східній частині цвинтаря краще збереглася, вона увінчана зверху хрестом з трикутними раменами і дає підставу стверджувати, що спочилий бандурист був козак, а не старець-бандурист, на відміну від іншої плити з бандурою без хреста в західній частині кладовища.

Єдиний невеличкий вцілілий кам'яний хрест з трикутними раменами в центральній частині цвинтаря, на думку автора цих рядків, поставлений на могилі малолітнього або дуже юного козака-героя, який загинув під час штурму.

Кам'яні хрести, надмогильні плити-бандури, хрест-плита на могилах полеглих героїв-козаків є не лише символами християнського поховання середини XVII ст., а й безцінними пам'ятками церковного мистецтва тієї доби, а сам П'ятницький цвинтар – місцем святим у багатостраждальній, героїчній історії.

Ще одне масове поховання козаків напівзберіглося в селі Підлісці біля Богданової церкви-каплиці, будівництво якої народні перекази приписували гетьманові Богданові Хмельницькому, який стояв тут кілька тижнів перед походом на Берестечко 1651 року.

Сюди щоранку приходив гетьман молитися. А останнього дня перед походом навіть вислухав тут цілу Службу Божу, відслужену козацькими священиками і монахами недалекого Почаївського монастиря.

Одначе аналіза документальних джерел в архівах Волинської і Тернопільської областей свідчить, що на час походу гетьмана Б. Хмельницького в Підлісцях вже була мурована церква Благовіщення Пресвятої Богородиці, яка вперше згадується 1593 року. І саме в цьому храмі міг молитися Б. Хмельницький з своїми старшинами та козаками, а дерев'яну церкву-каплицю збудували на місці попередньої святині Благовіщення Пресвятої Богородиці перед Першою світовою війною. Недоруйновані стіни попередньої святині стали фундаментом при будівництві.

Дерев'яну церкву-каплицю, звану в народі Богдановою, розламали на початку 1970-их років комуністи, а відбудували її в незалежній Україні. За церквою є місцеве кладовище, на якому збереглися могили померлих в Підлісцях від ран козаків і старшин війська Б. Хмельницького. Кам'яні хрести на могилах належать до козацьких і нагадують оглянуті і досліджені хрести XVII ст. на козацьких похованнях в Крем'янці, Збаражі, Вишнівці, Пляшевій та інших місцях Волині. Одначе, на кількох могилах хрести різьблені на верхах тесаних кам'яних стовпчиків і нагадують відбиток печатки з хрестом, на якому є трикутні рамена, тобто військовий хрест.

Біля входу до церкви-каплиці є добре збережена могила козацького старшини з непрочитаним написом на кам'яній плиті. Довершує її невисокий кам'яний хрест з прямокутними раменами.

Первісне число козацьких поховань на місцевому цвинтарі сягало сотні, а на сучасну пору проглядаються залишки лише 27 могил.

В селі на схилі гори є старі могили, де, за переказами старожилів, в 1651 році було поховано багато померлих від ран козаків після битви під Берестечком.

Ці могили дбайливо доглядали місцеві українці, які за це зазнавали переслідувань з боку польських окупантів, але московські зайди не лише розламали церкву-каплицю, а й козацькі могили довели до руїни.

На окрему увагу заслуговують козацькі поховання біля Королівського мосту в Крем'янці, місцевого храму в селі Кімната, а також в Збаражі і Вишнівці. Під час облоги Збаража намет великого гетьмана стояв на Монастирській горі, а полеглих козаків ховали на місцевому цвинтарі-пантеоні. Виявлені тут кам'яні хрести належать саме до так званих „козацьких". Цвинтар-пантеон дуже давній, на ньому знаходяться кілька рядів поховань. Найдавніші збережені хрести нараховують 400 років.

Богданова церква в Підлісцях.

По Берестецькій битві полеглих козаків навіть з санітарних міркувань поляки наказали поховати, а свідомі волиняни поховали їх в кількох місцях на полі битви. Непохованими залишалися ті козаки, які знайшли свою смерть в багнах та заплавах річки Пляшівка. Пізніше, коли ці місця були осушені, при оранці з землі озивалися козацькі черепи і кістки, які знайшли своє місце спочинку в саркофазі храму-пам'ятника св. Георгія на острові Журавлиха.

З Берестецькою битвою пов'язані козацькі поховання в селі Вербень – могила-курган над річкою Стиром і два вцілілих кам'яні хрести козацької доби на ній.

Під час облоги козаками Олицького замку 1651 року, полеглих поховали в лісі поруч села Ромашківка. Біля цих могил православні українці вибудували дерев'яну церкву Успіння Пресвятої Богородиці, яку 1981 року спалили місцеві комуністи.

Козацькі поховання XVII ст. на Волині, на превеликий жаль, цілковито недосліджені. Маємо пам'ятати, що могили героїчних предків – це не лише наш біль і сум, а й наша слава і наша гордість.

Володимир Рожко – історик-архівіст, почесний професор Волинського національного університету ім. Лесі Українки.

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи" спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

Редакція

Відійшла у вічність Ірена-Софія Рабій

Ярослав Ликтей

Св. п. Ірена-Софія Рабій

ЮТИКА, Ню-Йорк. – У лікарні св. Єлисавети 3 січня відійшла у вічність Ірена-Софія Рабій, проживши 78 літ. Вона залишила в смутку чоловіка - проф. Богдана Ю. Рабія, двоє дітей і чотирьох внучок.

І. Рабій народилася 17 січня 1935 року у свідомій українській сім’ї Богдана й Анни Топольницької-Мілер в Ню-Йорку. Родина переїхала до Ютики 1941 року і була активною в Українській католицькій парафії.

І. Рабій закінчила Ютицьку вільну академію 1953 року і продовжувала студії в Ютицькій торговельній школі, після якої працювала у фінансовому відділі Ютицького управління освіти понад 50 літ, тривалий час була головним адміністратором. З майбутнім чоловіком одружилась 14 липня 1965 року і мали дітей Христину і Мирона.

І. Рабій любила Україну її культуру та її традиції, знала українську мову та нею гордилась. Цю любов передала своїм дітям, які щосуботи діти ходили до Школи українознавства та релігії при Українській католицькій церкві св. Володимира Великого в Ютиці та належали до Пласту.

Дочка – д-р Христина Рабій-Шмелєр з донями Ізабелою й Єлизаветою проживає в Пітсбургу. Син правник Мирон Рабій з дружиною Людмилою та двома донями Ксенею та Марією живе в Києві.

І. Рабій співала в церковному хорі. Як культурний референт Союзу Укарїнок Америки готувала виставки української вишивки, кераміки та мистецтва для різних організацій міста , була членкою „Материнського гуртка“ жіночого відділу Спілки Української Молоді допомагала українському садочку, де вчились її діти та відповідала за діточу діяльність парафії.

7 січня парастас відслужив о. Михайло Бундз у похоронному заведенні Ричека в Ютиці, а похоронні відправи відбулися в Українській католицькій церкві св. Володимира Великого. Заключні відправи відбулись на українському католицькому кладовищі св. Володимира Великого у Вайтсборо, Ню-Йорк, а тризна – в Українській католицькій авдиторії. З словом прощання виступили син Мирон, Ярослав Ликтей і Осип Ліщинський. Вічна їй пам’ять!

У 25-ту завжди пам’ятну річницю відходу на вічний спочинок
нашого найдорожчого і незабутнього
Батька, Вуйка і Шваґра

св. п.

Василя Іванонька

Поминальні Служби Божі з Панахидами будуть відправлені
8 квітня 2014 року в церквах:

- Пресвятого Серця Христового в Johnson City, NY, о год. 7:00 веч.
- Церкві св. Юра у Львові

Просимо о молитви за душу Покійного Василя.

Вічна Йому пам’ять!

Родина

Ділимося сумною вісткою,
що в четвер, 13 березня 2014 року
відійшла у вічність наша дорога Мама і Бабуся

св. п.

Любов Шевченко

з роду Дзябенко

народжена 10 червня 1928 року
в селі Матяшівці, Полтавщина.

Залишилися у смутку:

син - Андрій з дружиною Анною та сином Дмитром
дочка - Оля з чоловіком Павлом
дальша родина та друзі в Україні, Канаді та Америці

Похорон відбувся 17 березня 2014 року
на Свято-Андріївському цвинтарі
при Церкві-Пам’ятнику, С. Баунд-Брук, Н. Дж.

Запрошуємо бажаючих вшанувати Її пам’ять склавши пожертву на Український Історично-Освітній Центр Н. Дж. (Ukrainian Historical and Educational Center of New Jersey, 135 Davidson Ave., Somerset NJ 08873)

Ділимося сумною вісткою що
7 березня 2014 року відійшла у вічність
на 87-му році життя наша найдорожча
Мама, Бабця, Братова, Кузинка і Сваха

св. п.

мґр. фармації

Марія Борковська

з дому Струмінська

нар. 26 серпня 1926 року в Делятині, Україна.

Залишилися у глибокому смутку:

син - Тарас з дружиною Марусею
внуки - Оленка, Ляриска і Маркіян
братова - Маріянна з родиною
кузини - Роберт Ващук
- Христина Барташ з чоловіком Карлом
сваха - Дуня Боднаренко
та ближча і дальша родина в Америці й Україні

Панахида відбулася 9 березня а похорон 10 березня 2014 року в церкві св. Архистратига Михаїла в Йонкерсі, Ню-Йорк, а відтак тлінні останки були поховані на цвинтарі св. Андрія Первозваного в Савт Бавнд-Бруку, Ню-Джерзі.

Вічна Їй пам’ять!

В пам’ять Покійної пожертви можна складати на:

- UNWLA, with notation reading “UNWLA Endowment Fund at UCU” 203 Second Ave, New York, NY 10003
- United Ukrainian American Relief Committee (ЗУАДК) 1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111

або на інші добровільні цілі.